

זֶה הַשַּׁעַר לִהְיוֹת צַדִּיקִים יְבוֹאוּ בוֹ

סֵפֶר

אֹר הַרְשָׁב"י

בּוּ יְבֹאֵר:

- א. מעלות אמירת הוֹדָה בַּהֲדָשׁ אֱלֹהִים.
- ב. הַתְּעוֹרְרוֹת לַהֲדָשׁ אֱלֹהִים.
- ג. בַּחֲמֵשׁ דְּקוֹת נַעֲשֶׂה בַּעַל תְּשׁוּבָה.
- ד. כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ.
- ה. גַּם אֲדַמּוּרִי"ם רַבָּנִים וְרֹאשֵׁי יוֹשִׁיבוֹת שְׂאִינָם מְעוֹרְרִים לְלִמּוּד הַהֹדָה הַקְדוּשָׁה, הֵם מְרֹאשֵׁי הָעָרֶב רַב וְהֵם הָאֲשָׁמִים עַל כָּל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל.
- ו. 1000 רַבָּנִים גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּיִּים מְדוֹר הָעֵבֶר וּמְדוֹרֵנוּ מְעוֹרְרִים לְלִמּוּד הַהֹדָה הַקְדוּשָׁה.
- ז. רַק הַלּוֹמְדִים זֶהֱרַקְדוּשׁ יִזְכּוּ בְּעוֹלָם הַבָּא לָמַן עֲדוֹ הַעֲלִיזוֹ.
- ח. עַל יְדֵי תוֹרַת הַסּוּד וְכוֹלִים לְזַכּוֹת לְחַמְשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה.
- ט. מִי גָלָה סוּד זֶה שֶׁהַסְּפָרִידִים יִהְיוּ מְרֹאשׁוֹנִים שִׁיקְבְּלוּ פָנָי מְשִׁיחַ צִדְקָתוֹ ?
- י. שְׂעֵה אַחַת לְמִוּד זֶהֱרַקְדוּשׁ בְּשִׁבְתַּת קְדָשׁ שְׁוֹה לְמֹאֶה אֱלֹהִים אֲבֵרָכִים שְׁלֹמְדִים כָּל אֶחָד 10 שְׁעוֹת בַּיּוֹם.

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַהֹדָה הָעוֹלָמִי"
 בַּעֲיָה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א
 אֱלֹהִים תְּשִׁי"ע לִפְ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם]. לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

מפתח הענינים לספר "אור הרשב"י"

- (א) אפלו דגים שבים רועדים בבא חדש אלול ח
- (ב) חסידים ואנשי מעשה גומרים תקוני זהר מחדש אלול עד יום הכפורים ח
- (ג) חדש אלול אצל צדיקים ח
- (ד) מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה. ט
- (ה) ספור נזרא מרבנו סעדיה גאון ז"ע ט
- (ו) משל מהמגיד מדובנא יא
- (ז) בלמוד הזהר אפלו בגרסה יזכה להיות מבני עליה יב
- (ח) למוד הזהר מועיל לתשובה באמת יב
- (ט) על ידו יכולים לראות נעם השם יב
- (י) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמוזכר הנפש רוח ונשמה. יב
- (יא) הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח. יג
- (יב) אלו שלא לומדים תורת הסוד, לא יזכו בעולם הבא לגן עדן העליון, אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס יג
- (יג) הרב המספיד הוא השוחט הוא המלאך המות. טו
- (יד) הצדיקים האמתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו. כב
- (טו) הערב רב הם המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל. כג
- (טז) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם. כד
- (יז) תורת הסוד היתה מבזה בעיני הערב רב. כד
- (יח) בגלות האחרונה בזכות הזהר הקדוש נזכה לארצנו נפלאות. כו

- יט) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת) אָמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם..... כז
- כ) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חודש אלול עד יום הכפורים..... לב
- כא) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... לג
- כב) "והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע" – כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהר!..... לד
- כג) אלה מאמרים, על חשיבות הלמוד והקריאה בזהר..... לה
- כד) אמירת הזהר מסגל לנשמה..... לו
- כה) בעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 ברכים גדולים עם באור קל, שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 ברכים עם באור חדש..... לז
- כו) בשמשים יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו..... לח
- כז) קרוב לשלשה אלפים שעורים בארצנו הקדושה..... לט
- כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא..... לז
- כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו..... לז
- ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה..... לז
- לא) אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם..... לח
- לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום..... לח
- לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות..... לט
- לד) בזכות הזהר נצלנו ממאה אלה טילים..... מא
- לה) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים..... מא
- לו) אחד היה אברהם..... מב
- לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח..... מג
- לח) נעשה בעל תשובה בחמש דקות..... מג
- לט) בוח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה..... מד
- מ) מי לד' אלי..... מד
- מא) קנו מאות ואלפים של סטים..... מה

אור הרשב"י

ה

- מב) שעה אחת זהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אֶלֶף אֲבִרְכִים
שְׁלוֹמִידִים בְּיוֹם אֶחָד 10 שָׁעוֹת.....מה
- מג) אַחֵר גְּלוֹי הַסּוֹד הַגָּדוֹל, לוֹמְדִים יְהוּדִים 8-6 שָׁעוֹת זֶהָר בְּשַׁבָּת.....מה
- מד) שְׁשֶׁה סָפָרִים עַל שֹׁכֵר וְעֹנֵשׁ.....מו
- מה) עֶרְכָּהּ שֶׁל שְׁעָה.....מח
- מו) הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים הוּא הַיַּחֲסֹן הַכִּי הַגָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.....נא
- מז) הַמְּדַפִּיס סָפָרִי חָכָם זֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ.....נב
- מח) בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כָּלֵנוּ בַּיַּחַד.....נג
- מט) בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמָּצֵב.....נד
- נ) "בְּזִכְרוֹתָי הִגַּעְתִּי! לִךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֲלַת הָעָם!".....נט
- נא) הַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ יַעֲדֵד עָלֵינוּ - "בְּזִכְרוֹתָי הִגַּעְתִּי".....נט
- נב) כָּל יְשִׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסָד תּוֹרָנִי שֶׁהֵנֶכֶם תּוֹמְכִים בּוֹ, בִּקְשׁוּ שִׁילְמִדּוֹ לְפָחוֹת
שְׁעָה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהָר.....ס

בית הכנסת "אור החמה"
ובית המדרש "היכל הקודש"
רח' הנביאים 50 בת-ים, ע"ש רבינו יוסף חיים זיע"א
רב בית הכנסת רזיאל אלול ג"י

השבוע!!!

צדיק בא לעיר
שמחים להזמין את הציבור ל:

עצרת התעוררות
לקראת יום הדין

בהשתתפות:

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

צאצא לרבי אורי מסטודליסק המכונה "השרף"
שיעור ויחזק את הציבור ויעתיר מברכותיו

שיתקיים אי"ה ביום חמישי ב' אלול תש"ע 12.8.10 למניינם
בביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת ים

דפוס 03-5078467

בתכנית:

20:30 התכנסות

21:00 השיעור הקבוע מפי מו"ר רזיאל אלול שליט"א

בלקוטי הלכות

22:00 שיעור מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הציבור מזומן

עזרת נשים פתוחה

השכרת ציוד לכל אירוע... לנו הפיתרון!
057-5555598 050-2 143834

פח
השכרת ציוד לכל אירוע

בחסות:

ספר אור הרשב"י

דְּרָשָׁה

שְׁנֵאמַר ע"י כ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהָאֲלֻמִּין שְׁלִיט"א
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת "אור החמה" - בעיה"ק "בת ים" ת"ו
שְׁסוּד הַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן וּגְאוּלָּתוֹ,
תְּלוּזָה בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"
בְּיוֹם ב' אֶלּוּל תש"ע לפ"ק

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרָשׁוֹת הָרַב שְׁלִיט"א וּבְרָשׁוֹת הָרַבָּנִים הַחֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א רָאשֵׁי
הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׁאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסָר, חֲשַׁבְתִּי לַעֲצֹמִי הָאֵם אֲנִי
רָאוּי לוֹמַר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׂיוֹשְׁבִים בְּבֵת-יָם וְלוֹמְדִים
זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְלִקְוֹטֵי מוֹהַר"ן?

אָבֵל אִם מִבְּקָשִׁים מִמֶּנִּי כָּל כּוֹן הִזֵּה קֶשֶׁה לִי לְסַרֵּב.

עַל כֵּן הִחְלַטְתִּי שְׁאוּמַר לַעֲצֹמִי דְּבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וּשְׁאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן
שְׁמַעוּ.

(א) אָפֶלוּ דָּגִים שְׁבִים רוֹעֲדִים בְּבֹא חֹדֶשׁ אֶלּוּל

אֶנְחֲנוּ עוֹמְדִים כְּעֵת בְּחֹדֶשׁ אֶלּוּל רָמְזוּ הַקְדָּמוֹנִים "אֲרִיָּה שָׂאָג מִי לֹא יִירָא" – אֲרִיָּה רָאשֵׁי תִבּוֹת אֶלּוּל רָאשֵׁי הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוֹשַׁעְנָא רַבָּא, אָפֶלוּ דָּגִים שְׁבִים רוֹעֲדִים בְּבֹא חֹדֶשׁ אֶלּוּל מֵאִמִּית הַמְשַׁפֵּט הַמִּתְקַרֵּב.

אֲרִיָּה שָׂאָג מִי לֹא יִירָא (עמוס ג ח). אֲרִיָּה הוּא חוֹדֶשׁ אֲב שֶׁמְזוּלוּ אֲרִיָּה, וְזֶה שֶׁרְמָזוּ רַז"ל (בְּרֻכּוֹת ס"א) אַחֲרֵי אֲרִיָּה וְלֹא אַחֲרֵי אִשָּׁה, (מֵה שְׁמוּכִיחַ שְׁכַל הַגְּאוּלָּה טְמוּנָה בַּחוּרְבָן, כְּמוֹ שְׁאֲרִיָּה שֶׁהוּא מְזוּל חוֹדֶשׁ אֲב הוּא רָאשֵׁי תִבּוֹת שֶׁל יָמֵי הַתְּשׁוּבָה) וְהֵינּוּ שְׂצֹרִיךְ לַהֲתַחֵיל בַּתְּשׁוּבָה בְּמִזְלֵ אֲב שֶׁהוּא אֲרִיָּה, לֹא אַחֲרֵי אִשָּׁה דֵּהֵינּוּ אֶלּוּל שֶׁמְזוּלוּ בַּתּוֹלָה, וְזֶה שֶׁאֵמַר שְׁלֹמֹה (בְּקֹהֶלֶת יב א) וְזָכֹר אֶת בּוֹרֵאךְ וְכו', (קֹהֶלֶת יב ב) "עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ", דֵּהֵינּוּ קוֹדֶם ט"ו בָּאֲב שֶׁתִּשָּׂש כַּחַה שֶׁל חֲמָה כְּאֵמָרם ז"ל (תַּעֲנִית כ"ז ע"א), וְהֵבֵן.

(ב) חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה גוֹמְרִים תִּקְוִי זֶהָר מִחֹדֶשׁ אֶלּוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים

אֲנִי לִדּוּדִי וְדוּדִי לִי רָאשֵׁי תִבּוֹת אֶלּוּל וְסוֹפֵי תִבּוֹת אַרְבַּעִים, רְמָזוּ לְאַרְבַּעִים יוֹם שֶׁמֶר"ח אֶלּוּל וְעַד יוֹם הַכַּיּוֹפּוּרִים שֶׁהֵם בְּבַחֲנִית מִקּוּהַ הַמִּטְהָר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים. שְׁחִסִּידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה לּוֹמְדִים וְגוֹמְרִים כָּל תִּיקוּנֵי זוּהַר הַקְדוּשׁ בַּחוֹדֶשׁ אֶלּוּל עַד יוֹם הַכַּיּוֹפּוּרִים, שֶׁהַזּוּהַר הַקְדוּשׁ מִטְהָר כְּמוֹ מִקּוּהַ כְּמוֹ שֶׁאֵמַר הֵרָא"ק רַבִּי פִּנְחָס מִקַּאֲרִיץ זי"ע.

(ג) חֹדֶשׁ אֶלּוּל אֶצֶל צַדִּיקִים

הַגְּאוּן הַקְדוּשׁ בַּעַל דְּבָרֵי חַיִּים מִצְאָנוּ זצ"ל, אֵמַר כְּשֶׁבִּרְכוּ הַיּוֹם אֶת הַחוֹדֶשׁ אֶצֶל "הַחוּזָה מְלוּבֵלִין" גַּם הַקִּירוֹת בְּכוֹ".

וְאִלּוּ בְּשָׂאִין לָכֶם מִקּוּהַ צְרִיכִים אֲתֶם לְהַטְהֵר בְּקֹדֶשֶׁת הַזֶּהָר. אֵמַר: קֶצֶת בְּנֵי אָדָם אוֹמְרִים בְּעִבּוּר שִׁיּוּשְׁבִין בְּכַפָּרִים וְאִין לָהֶם מִקּוּהַ אֵינֶם רוֹצִים לְלַמֵּד זֶהָר, וְאֵנִי אוֹמֵר לָהֶם אֲדַרְבָּא, עַל דֶּרֶךְ שֶׁשְׁמַעְתִּי מִתְּרַב שֶׁאֵמַר בְּשִׁחַל יוֹם טוֹב בְּעֶרֶב שַׁבָּת אִין צְרִיף לְטַבֵּל עַל הַשַּׁבָּת, כִּי מֵה צְרִיף מִקּוּהַ גְּדוּלָּה מִקְדָּשֶׁת יוֹם טוֹב. (רַבִּי פִּנְחָס מִקַּאֲרִיץ זי"ע, אֲמָרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלֵם דָּף קס"ד)

מורינו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא (אחר הימים הנוראים) שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים, הוא מרטיב את ה"ראשית חכמה" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא בלשון הקודש.

ד) מִהֲנֻגֵּן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, וּמִהֲחֲלִישׁוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְת־אֲחֵרִים, נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

כְּתוּב בְּסֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אות, קכ"ז): פֶּעַם אַחַת הָיָה רַבֵּינוּ ז"ל מְדַבֵּר מֵעֲנֵן אֱלּוּל, וְאָמַר שֶׁמָּה שְׁנוּהָגִין לומר תְּקוּנִים בְּאֱלּוּל, שֶׁהֲנֻגֵן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהֲחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֹז, מַחֲמַת שֶׁכָּל אֶחָד מִתְאַחֵר אֲז בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יוֹתֵר מִרְגִּילוֹתוֹ, מִכָּל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

ה) סְפּוּר נִזְרָא מִרְבְּנוּ סַעְדִּיָּה גָּאוֹן זי"ע

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה "שפרו מעשיכם וברית לא תופר" – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שִׁידַע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כְּשֶׁהִתְחַוּוּ לוֹ מִי הוּא אוֹתוֹ אֲוֶרְחָ, הִתְנַפַּל לִפְנֵינוּ בְּתַחֲנוּנִים שִׁימְחַל לוֹ, עַל שֶׁלֹּא נִהַג בּוֹ כְּבוֹד כְּרֵאוֹי, וְכַאֲשֶׁר רִס"ג [רבי סעדיה גאון] נִיסָה לִהְיוֹת דַּעְתּוֹ, שֶׁהִי סוֹף כָּל סוֹף נִהַג בּוֹ לִפְנֵי דַעְתּוֹ וִידִיעָתוֹ אוֹדוֹת אֲוֶרְחוֹ, לֹא הוֹאִיל בְּכך מֵאוֹמָה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם זי"ע, שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול" – **כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים וועדים**. "אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של "המלך בשדה" "או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה: משל למלך², שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, **ראה אלול הגיע**, לפיכך "שופטים" ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לאן? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז **"בראשית" מתחיל גלגול חדש לתקן הכל**.

[ב] ובעל התניא היה אומר "בחדוש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חדש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח". חדש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוהן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש השנה.].

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

ו) מִשָּׁל מֵהַמַּגִּיד מְדוּבָנָא

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמיה??? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמחים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר". (כתונת פסים)

**נוֹדַע בְּשַׁעְרִים גָּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר אֲשֶׁר הִיא מִזְכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ
וּבִפְרֹט בִּימֵי חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וּמוֹבָא בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶּא מֶלֶךְ שְׁאֲמִירַת
הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ גָּדוֹל, וְכַעֲיֵן זֶה מוֹבָא
בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֵּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם,
וְזֶה יִקְרָב בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל.**

ז) בלמוד הזהר אפלו בגרסה יזכה להיות מבני עליה

ובספר פסא מלך בהקדמה, כתוב, וז"ל: ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו וכל שכן אם יזכה עד שרוח השם ידבר בו להבין כונת הרשב"י באמרי קדוש ומועט מספר זה מחזיק את המרבה, ובו יזכה להיות מבני עליה, וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגליא ביה. ובסגלתו, "ויקראתם דרור" ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

ח) למוד הזהר מועיל לתשובה באמת

בספר מורה באצבע (סימן ח' קטע רמ"ח), כתוב וז"ל: וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלמוד זהר ותקונים ותהלים.

ט) על ידו יכולים לראות נעם השם

בספר בית אהרן, (ל"ג בעמר), כתוב: כתיב "מבשר"י אחזה אלוה", ראשי תבות מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי.

י) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכר הנפש רוח ונשמה

בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז), כתוב: אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

בספר קצה המטה למטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן כ"ג), מוסיף: כי למוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.

יא) הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֵתִיִּים בַּחֲנִינַת מְשִׁיחַ

בְּסֹפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת לְמוֹרֵינוּ הַרְבֵּי רַבִּי נִתָּן מִבְּרִסְלָב זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה – (הַלְכוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַלְכָה ו'), וז"ל: הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֵתִיִּים בַּחֲנִינַת מְשִׁיחַ, שְׁמִכְנִיסִין דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם יוֹדְעִים הַסּוּד שֶׁל בְּרֹאשִׁית מֵאֲמָר סְתוּם שְׂרֵשֶׁב"י גָּלָה עָלָיו ע' פָּנִים שְׁנוֹהֵגִין לַעֲסֹק בָּהֶם בְּאֵלוּ הַיָּמִים בְּאֵלוּ וְעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֹפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ.

לְהַכְנִיס דֶּרֶךְ שֶׁל תְּשׁוּבָה, אֵין יוֹדֵעַ כִּי אִם הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֵתִיִּים, כִּי כָל צְדִיק אֱמֵתִי הוּא בַּחֲנִינַת מְשִׁיחַ, הוּא יוֹדֵעַ הַסּוּד שֶׁל בְּרֹאשִׁית מֵאֲמָר סְתוּם שְׂרֵבִי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי גָּלָה עָלָיו שְׁבָעִים אֲנָפִין שְׁנוֹהֵגִין לַעֲסֹק בָּהֶם בְּאֵלוּ הַיָּמִים בְּאֵלוּ וְעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהוּא סֹפֶר הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, כִּי כָל דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה בְּאֵלוּ הַיָּמִים הוּא עַל יְדֵי בַּחֲנִינַת בְּרֹאשִׁית מֵאֲמָר סְתוּם.

יב) אֵלֹו שְׁלֹא לּוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד, לֹא יִזְכּוּ בְּעוֹלָם הַבָּא לַגֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, אֲפִילוּ שִׁילְמְדוּ 10 פְּעָמִים כָּל הַשָּׁס

וּאִפְשֶׁר לְבֹאֵר דְּבָרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, עַל פִּי דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁאֵלֹו שְׁלֹא לּוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד הֵם מֵהָעֶרֶב רַב, וְלֹא יִזְכּוּ בְּעוֹלָם הַבָּא לַגֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, [אֲפִילוּ שִׁילְמְדוּ 10 פְּעָמִים כָּל הַשָּׁס], כַּמְבֹאֵר בַּזּוֹהַר חֹדֶשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים (דף פ"ו ע"ב), וּבִגְלָל זֶה רּוֹאִים שֶׁהַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מַזְהִיר וּמַעֲוֵר אוֹתָנוּ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה פְּעָמִים עַל אֵלוּ שְׁלֹא רּוֹצִים לְלַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד, וּמַפְרִיעִים לְמַזְכִּי הַרְבֵּים הַמַּעֲוָרִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְתְּשׁוּבָה וּלְלִמּוּד הַסּוּד, שֶׁנֶּדַע שֶׁהֵם מֵהָעֶרֶב רַב, וְכַמְבֹאֵר בַּזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּרַעֲיָא מֵהֵימָנָא בַּמַּדְבָּר (דף קכ"ד), וְהֵם מַחֲטִיאִי הַרְבֵּים [מכ"ד דְּבָרִים הַמַּעֲכָבִים אֶת הַתְּשׁוּבָה²] וְכָל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים

[ג] רֹאדָה בְּרִי"ף (מִסְכַּת יוֹמָא דף ו'): עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה דְּבָרִים מֵעַכְבִּין אֶת הַתְּשׁוּבָה, וְאֵלוּ הֵן, רַכִּילוּת, לִשּׁוֹן הָרַע, וּבַעַל חֲמָה, וּבַעַל מַחֲשָׁבוֹת רַעוּת, וְהַמַּתְחַבֵּר לְרַשָּׁע, וְהַמְרַגֵּל בַּסְּעוּדָה שְׁאִינָה מִסְּפָקָה לְבַעֲלִיָּה, וְהַמַּסְתַּכֵּל בְּעִרְיוֹת, וְהַחּוֹלֵק עִם גִּנְבָּה, וְהַאֲמֹר אַחֲטָא וְאִשׁוּב, וְהַמַּתְכַּבֵּד בְּקִלּוֹן חֲבֵרוֹ, וְהַפּוֹרֵשׁ מִן הַצְּבוּר, וְהַמְבֹּזֵה אֲבוּתִיו, וְהַמְבֹּזֵה רַבּוּתִיו, וְהַמְקַלֵּל אֶת הַרְבֵּים, וְהַמַּעֲכָב אֶת הַרְבֵּים מִלַּעֲשׂוֹת מִצְוָה, וְהַמַּטָּה אֶת חֲבֵרוֹ מִדֶּרֶךְ טוֹבָה לְדֶרֶךְ רַעָה, וְהַמְשַׁתְּמֵשׁ בַּעֲבוּטוֹ שֶׁל עֲנִי, וְהַמְקַבֵּל שׁוּחַד עַל מִנַּת לַהֲטוֹת אַחֲרָיו בְּדִין, וְהַמוּצֵא אֲבֵדָה וְאִינוֹ מַחְזִירָה לְבַעֲלִיָּה, וְהַרּוֹאֵה אֶת בְּנוֹ יוֹצֵא לְתַרְבוּת רַעָה וְאִינוֹ מִמַּחֲזֵה

והגזירות הנוראות שלא יבואו על עם ישראל רח"ל, בכל אשמים הערב רב, ואין אדם ניצול מהם ומהמונם אלא אם ידבק בתורת הרשב"י ע"ה, ואלו היו לומדים זוהר הקדוש בוודאי היו נשמרים וניצלים¹ וזוכים לכל הברכות האמורות בתורה ולא ישמע עוד שוד ושבר בארצנו².

בידו, והאוכל שוד עניים יתומים ואלמנות, והחולק על דברי חכמים, והחושד כשרים, והשונא את התוכחות, והמלעיג על המצות.

ועיין ספר קב הישר (פרק מ"ג) שמוסיף כמה דברים נחוצים, וזל"ק: אלו הן כ"ד דברים המעכבים את התשובה, לשון הרע, ורכילות, רוגז, בעל מחשבות רעות, המתחבר לרשע, הרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעלים, המסתכל בעריות, החולק עם גנב, האומר אחטא ואשוב, או האומר אחטא ויום כיפורים הוא מכפר, המבזה תלמידי חכמים, המקלל לרבים, המונע רבים או יחיד לעשות מצוה, והמטה את חבירו מדבר מצוה לדבר עבירה, המשתמש בעבוטו של עני, המקבל שוחד, המוצא אבידה ואינו מכריז עליה להחזירה, ומי שבניו יוצאין לתרבות רעה ואין מוחה בידן, הפורש עצמו מן הציבור, המתכבד בקלון חבירו, חושד בכשירים, השונא תוכחות, המלעיג על דברי חכמים, המלעיג על המצות ומנהג חסידים. הא לך כ"ד דברים שאדם צריך לזהר בהם, וכל ירא שמים בידו להעתיק אותם רשום בכתב אמת ולהניח בסדור תפלה שלו להיות עיניו משוטטות בהם בכל יום פעמים ערב ובקר ולא יהיה נכשל בהם, עכ"ל.

ידו וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשם מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשם מעסק רזי התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים ענייתא וארף גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם. (ועיין אור הזוהר פרק כ"ט באריכות).

והו' מודעה חרשה משעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים.

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש, אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרפא ובוזה מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאלה האמתית" משעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא הנזכר לעיל, לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים.

על כן אנחנו, רבני וגאוני ארץ הקדושה, מבקשים מפל בר ישראל אשר ידו משגת, ללמד עוד פעם בכדי גמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה כפי שעור הראשון יותר או פחות, עם בני חברתו של אשתקד, סיום זהר אחד לעלוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר

יג) הָרֵב הַמְסָפִיד הוּא הַשׁוֹחֵט הוּא הַמְלַאךְ הַמּוֹת

וכבר אמרתי בדרשה בארצות הברית כשנלחמתי נגד הרבנים ראשי הערב רב שהאכילו נבילות וטריפות חלב ודם, ובגללם נתמלא הבית החיים באלפים צעירים וצעירות ל"ע, [וכמו שהיה המעשה בזמן "המגלה עמוקות" זי"ע] ואלו הרבנים הנותנים הכשר וסומכים עליהם "התמימים" ומאכילים נבילות וטריפות, חלב ודם, וגורמים לאסונות, ואחר כך אומרים וצועקים בהספד, שנפטר זה ואסון זה כביכול בעוון הצניעות, ועוון פלוני ופלוני, אך האמת ש"ועמך כולם צדיקים" תמימים וטהורים, רק הערב רב מכשילים אותם, ומונעים מהם לעשות תשובה, ואותו הרב הצועק ובוכה הוא השוחט הוא מלאך המות' הוא המקטרג, ואין קטיגור נעשה סניגור.

עַצַּת אוֹיְבֵינוּ וַיִּקְלָקֵל מַחְשְׁבוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּנוּשָׁה, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֶטֶח וַיִּנְרָאָה בְּנִחְמַת צִיּוֹן, אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֶן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן. א' לַחֹדֶשׁ אֵיךְ שְׁנַת תַּפֵּא"ר לִפְרֹט קָטָן.

קָדָם הַלְמוּד יֹאמֵר: הֲרֵי אֲנַחְנוּ לֹמְדִים בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ לְעֵלּוּי שְׂכִינַת עֲזָנָה, וְלַהֲרִים קָרֵן מִזֹּל יִשְׂרָאֵל, וְלִסְתֵּם פִּי כָל הַצָּרִים אוֹתָנוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלַהֲחֻזֵּר הָעֵטְרָה לְיִשְׁשָׁה, וַיֹּאמֶר הִי לְצָרוֹתֵינוּ וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֶטֶח, אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. (ועיין אור הזוהר באריכות בעמוד 391).

[ו] ואעתיק איזה גרגרים מספר לב יצחק, מענין הערב רב:

ה' אופנים על מה שאומרים ברוך מרדכי וארור המן

ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר – ארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר

ביאור נפלא בביאור שושנת יעקב שאנו אומרים ברוך מרדכי – ארור המן, כי ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר וארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר וצריך ביאור.

אופן א: אפשר לפרש בסייעתא דשמיא בדרך רמז כי התורה הקדושה מרמזת לנו שיטוד כל החיים הוא הבשר שאם נזהרים בכשרות ה"בשר" כדבעי אז יהיה ברוך מרדכי היהודי היהודי וכל היהודים יהיו מתברכים. אבל אם חס ושלום ה"בשר" אינו כשר כדבעי יהיה ארור המן שחס ושלום המן יהיה לו הכוח לשלוט על היהודים.

אופן ב: אפשר לפרש גמטרי' הנ"ל בהקדם, דהנה אליהו בגימטרי' 52 – ולהבדיל כלב גם כן בגמטרי' 52 וצריך ביאור, ואפשר לפרש בהקדם מה שכתב בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה'), דאם השוחט כשר אליהו הנביא בעיר, שוחט רע מלאך המות בעיר, אם השוחט ירא שמים כדבעי, אז אליהו הנביא בעיר, ואם אינו כהוגן, אז מלאך המות בעיר, ובס' אור ישראל בפתיחה פירוש בזה דבר נפלא מה שאמרו חז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות לאבילה והטריפות להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון

כל יום מתחדשים ושומעים צרות על גבי צרות ובפרט לאחרונה, המקרה המזעזע והנורא איך שמשפחה שלימה של צדיקים קדושים וטהורים ל"ע נעלמה ברגע אחת מן העולם רח"ל, שלא היה דבר כזה מימות הרשע היטלר ימ"ש, וכולם מחפשים על מה ולמה? ומפני מה באו הצרות האלו? שאין בדעת האנושי לסבול!!! ועל כולם פחד המלחמה מצפון ומדרום, ובראשם המן מפרס, שמבקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, ה' יפר עצתו.

אותו, ועל כן שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו בעיר, כיון שאכילת הבשר כהוגן, אבל אם שוחט שלא כהוגן ומאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר, חס ושלום.

ובזה אפשר לפרש מה שכתבנו לעיל דהנה אם הבשר כשר ואוכלים כשרות אז אנו זוכים שאומרים רק ברוך מרדכי ואליהו הנביא בעיר וכלבים צוחקים (כי היהודים לא אוכלים את הטריפות חס ושלום, והכלבים מקבלים את כל הטריפות) ואין אנו צריכים לקלל את המן כי אין לו שום שליטה על היהודים ואז זוכים שמרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול וכו' דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו. אבל אם חס ושלום הבשר אינו כשר ואוכלים טריפות אז אנו צריכים לומר ארור המן שגם כן בגימטרי' בשר, ואז הכלבים בוכים (כי היהודים אוכלים את הטריפות, במקום ליתנו להכלבים, וגוזלים מהכלבים את הטריפות ומפני זה בוכין הכלבים) ועל כן מלאך המות בעיר חס ושלום.

וידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו. וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (י"ד חלק א' סי' ז') כותב שע"י שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות).

וכן כתוב בתבואת שור כתוב שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שהיראת שמים יראה על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים. (טיול בפרדס מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

[ז] ראה בבא בתרא (דף ח' ע"ב): במתנייתא תנא והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע זה דין שדן דין אמת לאמתו וגבאי צדקה ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד אלו מלמדי תינוקות. ופרש"י: מלמדי תינוקות – מצדיקי רבים הן שמלמדין ומחנכין אותן בדרך טובה.

זה אומר צניעות! זה אומר אהבת ישראל! זה אומר ביטול תורה! זה אומר התפילין והמזוזות שאם המזוזות כשרים אז אין אסונות. והכל אמת. אך השאלה איך אפשר לקרב את עם ישראל לקדושה ולעוררו לתשובה בבת אחת על הכל.

בואו ונראה מה מגלים לנו משה רעיא מהימנא, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי זיע"א, שבזכות הלומדים זוהר הקדוש ניצל מכל הפורעניות¹, וכוח הלימוד הזה כל כך גדול וחשוב בשמים שבזכות זה השם יתברך מגן עלינו ופורס עלינו סוכת שלומו.

[ח] קטע ממכתב הבר"ץ עדה החרדית משנת תרפ"א:

תקון לגאלה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידוע לכל כי ספר הזהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, ובגמרא אמרו, "דילידה אימיה רבי שמעון תליד ואי לא תליד" (מכות י"ז) הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבבי רבבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחויות הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמח בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עולמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א וזכרנו לחיי העולם הבא:

למוד הזהר מרומם על כל למוד אפלו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "בסא מלך" (פרשו על תקון מ"ג) אמר:

למוד הזהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו וזכרנו לברכה לרבי שמעון:

בהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא פד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדר קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע בהאי חבורא דילך ואיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון – רצה לומר:

כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח

ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמות התקונים: "והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע" וגו' והמשפילים אלין רבי שמעון וחבריה, יזיירו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל

נשמתין דמתיבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסאי ובארח שכל. ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דיייתי דרא דמלאכא משיחא.

המורם מן האמור כי:

הגאלה תלויה בלמוד הזהר

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול למוד הזהר, ונקה אותו מדברי הרב הגדול המקבל האלהי רבי חיים ויטאל וזכרוננו לחי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותו יגן עלינו אמן, הכתוב בהקדמת שער ההקדמות, וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל וזכרוננו לחי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכח תשש בחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר, כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למפתנו ולחרבן בית מקדשנו, אזי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים ועדין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצנו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' וזה לשונו: תנינא כתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' בההוא זמנא ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה (רוצה לומר למוד הזהר), דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבשה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח במה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). עד כאן.

וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה

הרי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכון לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח, אשר על בן אנחנו חכמי ורבני עיר הקדש ירושלים תבנה ותבונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמר הספר הזהר, ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם, וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה.

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. וכו' והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מזההר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמדו איזה עליו כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו, כל מלה ומלה נעשית אלה אלפין ורבי רבבון עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

כל חבר וילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים, וכבר מנינו חברת מזוזה את הרבים להשתדל בזה

ולא יהיו שום צרות, ורק רחמים וחסדים פשוטים סובבים את כלל ישראל.

אין בעיות של ביטול תורה, כי בשעה אחת לימוד זוהר הקדוש בשבת אשר עולה לערך מיליון שעות תורה נגלה בחול ושווה ל' 100.000 אברכים הלומדים 10 שעות בהתמדה ביום אחד, וזה עוד יותר כי זה תורה לשמה, שמגן על כל הדור.

אין לנו דאגות של צניעות, כי רק בכמה דקות שלומדים זוהר הקדוש עושים תיכף תשובה. [ראה להלן]

אין לנו שאלה של אהבת ישראל, כי אם לומדים זוהר הקדוש אחד אוהב את השני. תראו איך שהתאחדו כל ארצנו הקדושה עם יהדות הגולה ביחד, וכל אחד מעורר לזולתו.

בחסדי השי"ת אנחנו מקושרים עם קהילות רבות בארץ, ומרגישים איך שכולם אוהבים זה את זה בזכות לימוד הזוהר הקדוש. ובאמת זה מה שצריך כלל ישראל, רק אחדות, וצריכים כל עם ישראל להתאחד באהבה כמו שתיקן האריז"ל לומר לפני התפילה הריני מקבל עלי מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" ובזה זוכה לתקן את כל ישראל וכמו שאמר השל"ה הקדוש בנוסח של הלשם יחוד לומר בשם כל ישראל, ובזה מתקן את כל הגלגולים של הכלל ישראל, ואמרו

ואתם, אחינו, גבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוץ לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי בחו, באפן פי כל חבר ילמד זוהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים. וכבר מונינו חברה מזכה את הרבים להשתדל בזה.

וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלול בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו, ואחר הסיום אם יצטרף עוד נחזור עוד פעם סדר שני וזכות התנא ה'רשב"י וזכותו יגן עלינו אמן, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

בזוהר הקדוש "בכנישתא חדא תיכף יבוא משיח. ורק הערב רב", אלו המחפשים כסף וכבוד ובונים בנינים גדולים להתפאר ולהתגדל, כמו

[וט] דְּבָרֵי הַזֹּהַר עַל הַשְּׁלִטוֹן שֶׁל הָעֶרֶב רַב וְהַמָּצֵב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְלִגְבִי מֵהַ שְׁקוּרָה בַּתְּקוּפָה הָאַחֲרוֹנָה וכו':

הַנֶּה לְשׁוֹן הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא (בַּמִּדְבָּר דִּף קכ"ד וְאֵילָף), עִם תַּרְגוּם עֲקָרֵי הַדְּבָרִים:

... כְּגֹוֹנָא דָא בִּישְׂרָאֵל: כַּד אֵינֻן מַחְלִילִין אֹרִייתָא קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיעוֹל לֹון בְּגִלּוּתָא דְּבִנֵּי עֲשׂוּ וּבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, תַּחַת שְׁעִבּוּדָא דְּלִהוּן, דְּרִגְיִיהוּ "כֻּלָּב" ו"נַחֲשׁ", וְאַתְּדֵנוּ תַּמֵּן, וּבִהוּן יִתְּבַרְרוּ וּיִתְּלַבְּנוּ וַיִּצְרֹפוּ כְּצִרּוֹף הַכֶּסֶף וּכְבַּחוּן הַזֹּהֵב, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (זְכַרְיָה ג') "וַצַּרְפַּתִּים כְּצִרּוֹף אֶת הַכֶּסֶף, וּבַחֲנָתִים כְּבַחוּן אֶת הַזֹּהֵב", עַד דִּיתְקִיִּים בְּהוּ (יִשְׁעִיָּה א') "אִם יִהְיוּ חֲטָאִים כְּשָׁנִים, כְּשֶׁלֵּג יִלְבִּינוּ."

וּבְשִׁישְׂרָאֵל יִפְרוּ אֶת חֲקֵי הַתּוֹרָה, הַקֶּבֶץ"ה יִכְנִיס אוֹתָם לְצַעַר תַּחַת יְדֵיהֶם שֶׁל הַמַּסְלָמִים וְהַנוֹצְרִים, וְהָעֶרֶב רַב, כְּדִי לְבָרֵר וּלְלַבֵּן אוֹתָם.

... וְאֵילֵנָא דְּטוֹב וְרַע דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתֵר טוֹמָאָה וְטַהֲרָה לֹא שְׁלֵטָא עַל יִשְׂרָאֵל יִתִּיר, דְּהָא פִּרְנִסָּה דִּילֵן לֹא לִיהוּ אֲלָא מַסְטָרָא דְּאֵילֵנָא דְּחִי, דְּלִית תַּמֵּן לֹא קִשְׂיָא מַסְטָרָא דְּרַע וְלֹא מַחְלוקָת מִרוּחַ הַטּוֹמָאָה, דְּכֹתִיב (זְכַרְיָה ג') "וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמָאָה אַעבִיר מִן הָאָרֶץ", דְּלֹא יִתְּפִרְנִסוּן ת"ח מַעֲמֵי הָאָרֶץ אֲלָא מַסְטָרָא דְּטוֹב, דְּאֵבְלִין טַהֲרָה כְּשֶׁר הִיתֵר, וְלֹא מַעֲרַב רַב דְּאֵבְלִין טוֹמָאָה פְּסוּל אִיסוּר, דְּאֵינֻן מַסְאֲבִין דְּמַסְאֲבִין גְּרַמִּייהוּ בְּנִשְׁגָּז, בְּגִין דְּאֵינֻן בְּנוֹי דְּלִילִית דְּאִיהִי נִשְׁגָּז חוּרִין לְשִׁרְשִׁיהוּ, וְעִלִּיהוּ אֲתַמֵּר (יִשְׁעִיָּה יד') "כִּי מִשׁוֹרֵשׁ נַחֲשׁ יֵצֵא צַפֵּעַ."

וְלִקְרָאָת הַגְּאֻלָּה תִּלְמִידֵי הַחֲכָמִים לֹא יִקְבְּלוּ יוֹתֵר אֶת פְּרִנְסָתָם מִהָעֶרֶב רַב, הַנִּרְמָז בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וּבְטַמְאָה, אֲלָא הַפְּרִנְסָה שֶׁלָּהֶם תִּגִּיעַ מִ"עֵץ הַחַיִּים". מַסְבִּיר הַזֹּהַר שֶׁהַפְּרִנְסָה שֶׁלָּהֶם תִּגִּיעַ מֵאֲנָשִׁים יִרְאֵי שָׁמַיִם הָאוֹבְדִים כְּשֶׁר וְהִיתֵר, וְלֹא מִהָעֶרֶב רַב שְׂאוֹכְלִים טְרָפוֹת וְטַמְאוֹת, וּמַטְמְאִים אֶת עֲצָמָם בְּמִשְׁכָּבִים אֲסוּרִים.

... וְרַשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ אֵינֻן עֶרֶב רַב וּבִג"ד אִמֵּר נְבִיאָה עֲלֵיהוּ (יִחְזְקָאֵל ג') וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ.

וְאֵבֶל הָעֶרֶב רַב הִזָּה יִקְבֹּל אֶת הָעֵנֶשׁ הַזֶּה, וְתִתְקַיֵּם בּוֹ הַנְּבוּאָה הַקִּשָּׁה "וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ" (בְּמִקּוֹם אַחֵר הַפְּסוּק הַזֶּה מִפְּרָשׁ כְּעֵשׂ שָׁלָא יָזְבוּ לְגְאֻלָּה)

... א"ל רַעֲיָא מְהִימָנָא: בְּאוֹמָאָה עֲלֵךְ בְּשִׁמָּא ד–ד' לֹא תֵּאָחֵר בְּכֹל יִכְוֹלְתֵךְ דְּהָא אֲנָא בְּצַעֲרָא סְגִי, (שְׁמוֹת ב') וַיִּפֶּן כֹּה וְכֵן וִירָא כִּי אֵין אִישׁ עוֹזֵר לִי לֹאֲפַקָא לִי מִהָאִי צַעֲרָא בְּהָאִי קְבוּרָה דְּאַתְמֵר עָלִי (יִשְׁעִיָּה ג') וַיִּתֵּן אֶת רַשְׁעִים קִבְּרוּ וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעֵן בִּי וְאֲנִי חָשִׁיב בְּעִינֵיהוּ בֵּין עֶרֶב רַב רַשְׁעִיָּא כְּכֻלָּב מִת דְּסִרַּח בִּינִיִּיהוּ דְּחֹכְמַת סוֹפְרִים תְּסִרַּח בִּינִיִּיהוּ בְּכֹל קִרְתָּא וְקִרְתָּא וּבְכֹל אֶתֶר דִּישְׂרָאֵל מִפּוֹזְרִין בִּינִיִּיהוּ בֵּין מַלְכוּוֹן וְאַתְהִדְרוּ אֵינֻן עֶרֶב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל עֲנָא דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאַתְמֵר בְּהוּ (יִחְזְקָאֵל לד') וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם אֲתָם וְלִית לֹון יְכוּלַּת לְמַעֲבֹד טִיבָּה עִם ת"ח, וְאֲנָשִׁי חֵיל וִירְאֵי חֲטָא מְסוּבָּבִים מַעֲיִר לְעִיר וְלֹא יְחוּנְנוּ וּמַחְרִימִין עֶרֶב רַב בִּינִיִּיהוּ וְלֹא יִהְיִין לֹון בְּאַתְרִין סְגִיָּאִין אֲלָא דְּבַר קְצוּב דְּלֹא יִהְיָ תְּקוּמָה לְנַפְלִיו דְּלִהוּן וְאַפִּילוּ חֵיי שַׁעָה.

שכתוב בהקדמת עץ חיים, והם אלו המעכבים הגאולה, כמו שכתוב בירמיה (פרק י"ג י"ז) "וְאֵם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נִפְשֵׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדָמָעַ תִּדְמָע וְתִרְדַּע יַעֲנִי דָמָעָה כִּי נִשְׁבָּה עֶדְרָה ה'", וביארו חז"ל מפני מה אריכת הגלות מפני בעלי גאווה.

ולא לחינם הזוהר הקדוש ורבי חיים וויטאל כותבים שיתרחקו מהם עד קצה האחרון, ולערך 172 פעמים הזוהר הקדוש מעורר על הערב רב, ולערך 130 מקומות שצדיקי הדור תלמיד בעש"ט ותלמידיהם ועוד, עוררו גם כן נגד הערב רב שיתרחקו מהם.

וּמֹשֶׁה רַבֵּינוּ – רַעֲיָא מְהִימָנָא – מְדַבֵּר בְּכִיכּוּל עִם אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, אֹדוּת עֲצָמוֹ בְּכִיכּוּל (שְׁחָרִי גֹאֵל רִאשׁוֹן, הוּא גַם גֹּאֵל אַחֲרָיו), בְּתִקּוּפַת אַחֲרִית הַיָּמִים, וְאָמַר לוֹ בְּעֶרְךָ כִּי: אֲנִי מִשְׁבִּיעַ אוֹתָךְ שֶׁלֹא תִתְעַכֵּב (בְּבִשּׁוּרַת הַגֹּאֲלָה), כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל! וְאִין מִי שֶׁעוֹזֵר לִי לַצֵּאת מִהַצַּעַר הַזֶּה. וְאֲנִי נֶחֱשֵׁב בְּעֵינֵיהֶם שֶׁל הָעָרֶב רַב כְּכֶלֶב מֵת, מִשּׁוּם שֶׁאֶצְלָם הִתְקִים "חֻכְמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח" (גּוֹעַל וְבוֹז לַתּוֹרָה וְלִמְדִיהָ), בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם בְּיִשְׂרָאֵל, וְחֲזָרֵי הָעָרֶב רַב וְנַעֲשׂוּ מִנְהִיגִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, צֹאנֵנוּ שֶׁל הַקֶּב"ה, וְאִין לָעָרֶב רַב יְכַלֵּת לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם תַּלְמִידֵי חֻכְמִים, וְאֲנָשֵׁי חֵיל וְיִרְאֵי חֹטָא עוֹבְרִים מַעִיר לַעִיר (לְבַקֵּשׁ תְּרוּמוֹת), וְלֹא יְחוּנְגּוּ, (וְאִין בְּמַעַט מִי שִׁיתָן), וּמְחַרְיָמִים לָהֶם הָעָרֶב רַב, וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם אֱלָא תִקְצִיבִים "דְּכָר קָצוֹב" – בְּלִשׁוֹן הַזוֹהַר) מְדַלְדְּלִים, וְזֶה מְכוֹן מִלְמַעְלָה כְּדֵי שֶׁלֹא תִהְיֶה לָעָרֶב רַב תִּקְוָה בְּנִפְלִיתָם.

וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו.

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל. גולנזין! מארי שוחד! דאינון דיינין רישי עמא (בראשית ה) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עלייהו אתמר (איכה ה) "היו צריה לראש".

וְכָל הַחֻכְמִים וְאֲנָשֵׁי הַחֵיל וְיִרְאֵי הַחֹטָא בְּצַעַר, בְּדָחַק וּבִיגוֹן, וְהֵם נֶחֱשָׁבִים כְּכֶלֶבִּים, וּמִתְקִים בְּהֵם הַפֶּסוּק בְּאִיכָה "בְּנִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אִיכָה נֶחֱשָׁבוּ לְנִבְלֵי חֶרֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְהֵם לֹא מוֹצְאִים מְנוּחָה. וְאֵלֵינוּ הָעָרֶב רַב הֵם עֲשִׂירִים, בְּשִׁלּוּהָ, בְּשִׁמּוּחָהּ, בְּלִי צַעַר וּיְגוֹן בְּכֻלָּל. הֵם גּוֹלְנִים לִזְקָחֵי שְׂחָד! וְהֵם אֵלֵינוּ הַשּׁוֹפְטִים וְרֹאשֵׁי הָעָם, "כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם", וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר בְּאִיכָה "הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁוֹ".

וְכָל זֶה כִּכְר הַתְּקִים, אֲנַחְנוּ הָרֵי חַיִּים אֵת זֶה (עֵין בְּאִירֵכוֹת בְּסִפְרֵי הָעָרֶב רַב י"ז חֻלְקִים – וְרֹאָה בְּאִירֵכוֹת בְּהַקְדָּמָתוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ חַיִּים וְוִיטָאֵל, בְּסִפְר "הַזוֹהַר וְהָעָרֶב רַב").

ובזכות לימוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום, ננצח את הערב רב, ונזפה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקנים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביתא גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

(יד) הצדיקים האמיתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו

היוצא לנו מהזוהר הקדוש שמי שמעורר ללימוד הזוהר הקדוש הם הצדיקים האמיתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו, וכן כתוב בזוהר הקדוש דבדרא בתראה יתלבש נשמת משה בצדיקי ישראל ויעוררו את עם ישראל על לימוד כל חלקי התורה"ק'. ואלו שלא מעוררים הם מהערב רב", וצריך להתרחק מהם. כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד

[ו] הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אכן שלמה פרק י"א אות ג)

[ויא] על ידי למוד הזוהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל

זהר פרשת נשא (דף קכ"ד): אמר רעיא מהימנא: אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמינתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. וכן אהרן ודאי איהו אח דיילי, (משלי יז) אח לצרה וילד.

באור: משה רבינו אמר לאליהו הנביא קום פתח עמי ותסיעני לבאר טעמי המצוות כי אתה עוזר לי בכל צד, ואתה נקרא אח שלי.

... כגונא דא בישראל, פד אינון מחללין אורייתא, קודשא בריך הוא ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו כל"ב ונח"ש, ואתרנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצורף הכסף וכבחון הזהב, דהא הוא דכתיב, (זכריה יג) ויצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב, עד דיתקיים בהו, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

[באור: בעין זה בישראל כשהם מחללים את התורה אז בעוון חלול התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס אותם בגלות ובשעבוד של בני עשו וישמעאל, שמדרגתם כלב ונחש, עשו כלב, וישמעאל נחש, ושם יתלבנו ויצטרפו ישראל עד הגאולה.)

ואילנא דטוב ורע, בגיניה אתמר, (שמות טו) ויורוהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהו ישראל עם ערב רב, פלהו הו אילנא דטוב ורע, ועל דא, חציו מתוק מסטרא דימינא. וחציו מר, מסטרא דשמאלא. ובזמנא דערב רב הו מחטיאין לון לישראל, הוי כאילו הו פלהו מסטרא דרע. ומיא אתהדרא פלהו מרירין, כההוא עץ מר במיא, דהא הוא דכתיב, (שמות טו) ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרתה בי מרים הם.

באור: ועץ הדעת טוב ורע, שבשביל עץ הדעת נאמר במרה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, ויורוהו ה' עץ וגו', לפי שהיו ישראל מערבים בערב רב שהם רעים, ומחטיאים את ישראל, לכן היה צריך לכרר את הטוב מהרע, ובזמן שערב רב מחטיאים את ישראל היו כלם מצד הרע ולכן המים היו מרים.

ע"א) שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּה הַקְדוּשׁ נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, כָּלֵב, נָחֵשׁ, אָדוֹם וַיִּשְׁמָעֵאל, ואכמ"ל, [וכתבתי כבר על זה לערך 17 ספרים, השם יתברך יעזור לי שאוכל להדפיסם עוד הפעם, כי אין כבר לקבל אותם, והציבור מבקש לדעת קצת על הערב רב כדי שיוכלו להתגונן נגדם שלא יפלו בפח שלהם].

עוד אֶפְשֶׁר לומר בְּדִבְרֵי הַקְדוּשִׁים, כְּמִבּוֹאָר בְּתַקּוּנֵי זֶהר (דף נ"ג:) עַל יְדֵי שְׁנֵת־דִּבְק בְּהַצְדִּיק שֵׁישׁ לוֹ כַּח לְהִגֵּן וְלִהְיוֹת תַּבַּת נֹחַ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא הָרֶשֶׁב"י הַקְדוּשׁ שֶׁהַבְּטִיחַ (סֵפֶה דף מה:): וְאָמַר חֲזָקִיָּה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָכוֹל אֲנִי לִפְטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה, וְכו'.

טו) הָעֶרֶב רַב הֵם הַמְּחַבְּלִים הָאֲמִתִּיִּים וּמַצְעָרִים אֶת יִשְׂרָאֵל

וּבְתַקּוּנֵי זֶהר (דף נ"ג:) כְּתוּב: דָּג גָּדוֹל אִיהוּ עֶרֶב רַב, דְּאֵינוֹן (נ"א דְּאֵיהוּ) רַב הַחוּבֵל, מֵאֵן חוּבֵל אֶלָּא רַב מִכָּל מַלְאָכֵי חַבְלָה, אִיהוּ חוּבֵל, וְאִיהִי חַבְלָה, עֶרֶב רַב בְּנִין דְּלִילִית חִיִּיבָא, דְּבִהוֹן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוּ יָת

וְהָאֵי עַץ מֵר, אִיהוּ כְּגֻזָּא דְּנִסְיוֹנָא דְּסוּטָה, אִי סֻטָּת תַּחוּת בְּעֵלָה, אֵינוֹן מִיֵּין דְּאִשְׁקִיָּין לָהּ אֶתְהַדְרוּ מִרִירִין, וּבִהוֹן וְצִבְתָּה בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְיָה, וְאִי לֹא סֻטָּת מִזֶּה כְּתִיב, וְנִקְשָׁה וְנִזְרָעָה זָרַע, וְאוֹלִידֵת בֵּר. אוּף הִכָּא וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים.

בְּאוּר: וְעַץ הַמֵּר שֶׁהַשְׁלִיף מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוֹף הַמִּים, הִיָּה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה, שֶׁאִם סֻטָּתָה תַּחוּת בְּעֵלָה, אוֹתָם הַמִּים שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לִהְיוֹת מִרִים, וְעַל יָדָם הַתִּקְּיָם הַכְּתוּב "וְצִבְתָּה בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְיָה", וְאִם לֹא סֻטָּתָה תַּחוּת אִישָׁה אִזְּ כְּתוּב שֶׁתּוֹלִיד בְּנִים קְדוּשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמִרָה הַמִּים בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלִם טְהוּרִים. כְּמוֹ שֶׁבָּאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֵאמְרֵי הַזֶּהר לְעֵיל (דף קכ"ד ע"ב).

כְּגֻזָּא דָּא, יִתְעַבִּיד לְנִסְאָה לִזְוִן לְיִשְׂרָאֵל בְּפֻרְקָנָא בְּתִרְיָתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (דְּנִיָּאֵל יב) יִתְבַּרְרוּ וַיִּתְּלִבְנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים, דְּאֵינוֹן מַסְטָרָא דְּטוֹב, וְקִיּוּמִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רָשָׁעִים אֵינוֹן מַסְטָרָא דְּרַע, וַיִּתְקַיֵּים בְּהוֹן (יִחְזָקְאֵל יג) וְאֵל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבִאוּ וְקָטִיל לִזְוִן.

בְּאוּר: כְּעִין זֶה יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַגָּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה, כְּדִי לְבַרֵּר אֶת הַנְּשִׁמוֹת הַקְדוּשׁוֹת מִן הַנְּשִׁמוֹת הַטְּמָאוֹת, עַל יְדֵי שִׁיכְבִּיד עֲלֵיהֶם עַל הַגְּלוּת וְהַצְרוּת, וְהַצְדִּיקִים הַמֵּאֲמִינִים בַּה' שֶׁכָּל הַצְרוּת הֵן רַק נִסְיוֹנוֹת וְהֵן לְטוֹבָה, יִתְלַבְּנוּ וַיִּטְהָרוּ מִשְׁמָאֲתָם וַיִּתְדַבְּקוּ בַּהֶשֶׁם יִתְבַּרְךָ בִּיתֵר שֶׁאֵת בְּתִשּׁוּבָה וּתְפִלָּה, וְהַרְשָׁעִים יִצְאוּ מִכָּלִל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּמְדּוּ וַיִּאֲבְדוּ וְלֹא יָרְאוּ בְּטוֹבָה, וְזֶה מִזֶּה שֶׁכְּתוּב "וְהַרְשִׁיעוּ רָשָׁעִים" אֵלּוּ שֶׁמִּצַּד הָרַע, וַיִּתְקַיֵּים בָּהֶם הַפְּסוֹק בִּיחְזָקְאֵל (יג ט) "וְאֵל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבִאוּ" וְלֹא יִזְבּוּ לְבֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאָרֶץ הָעַמִּים הוֹרְגָת אוֹתָם.

בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצעים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשך, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותתבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

(טז) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

(יז) תורת הסוד היתה מבזה בעיני הערב רב

באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר

חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צז). תנא, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הועד יהיה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (נאשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתלל".

אבל בישראל נאמר "כל הבן הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הבן הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה ובנסתר – כי **אור** בגימטריה **ר"ז**², שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם.

ויב' 1. ראה בהקדמה השניה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היה עקר פונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחידה עם התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה במה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו אור, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות וקלות הגלות, והשבבת קטרוגם, שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בניהם שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישין ודבין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרמח, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובהשם בטחוננו שנהיה בכלל הזוכים, אמן בן יהי רצון.

2. בחסד לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) וז"ל: ודע, כי עקר פונת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בחבור הזהר היה לה להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחידה בבעלה יחוד גמור על ידי החבור הזהר במה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזהו גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתא על ידי הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא אור, וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבבת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל עת ובכל שעה נגד מדת הקדושה, והשמות הקדושים הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין אמות העולם הנקרא חיון בישין אריות ודבין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמח, והם בחינת סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי לתן סעודא לשכינתא. והנה כל אלו שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קים.

התופס חלק מן האחדות פאלו תופס כלו

(יח) בגלות האחרונה בזכות הזהר הקדוש נזפה לאראנו נפלאות

3. בתולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים וזה לשונו: כל התורה כלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה כלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה כלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישבילו זאת, כי הלומד כל התורה כלה לא נקרא חכם רק למדון, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ופוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה כידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שהיו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחייב בנפשו, מה שאין בן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו כו'.

סוד תקוני הזהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין וכתו' יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז': רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואור גימטריה ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חסאיכם פשנים הללו, שסודות וקאות מששת ימי בראשית, ואז פשלג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזהר"ק אימא עילאה – תשובה).

אור בגימטריה ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאזניץ וכתו' יגן עלינו – (תקון ל"ו – דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, כי אור גימטריה ר"ז, וזה נקרא ב"ן שגימטריה סו"ד מיסוד. וזה שכתוב במודרש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על ב"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופיהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבציתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירוםם.

אור בגימטריה אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ן

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינב (הפטר פרשת תבוא), וזה לשונו: קומי אורי כי בא אורף' (ישעיה ס"א), אור בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא אור לנו. וזהו קומי אור", שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, כי בא אור", כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו בנודע.

כְּנוּנָא דָא בְּגִלוּתָא בְּתִרְאָה (הַיְאוּרָה) הִזְהֵר בֵּיה הָהּ רַ"ז, דְּאִיהּ אֹר
דְּפוּרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
נִפְלְאוֹת, וְדָא אִיהּ כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכּוּהּ, וְכָל הַבֵּת תַּחֲיוֹן,
אֵלֶּין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה.

[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵּן בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רַזִּי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַזְהֵר
הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא אֹר הַפְּדוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תִּבְא הַגְּאוּלָּה, וְכֵן
יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", שְׁגַם כָּאֵן
בְּסוֹף הַגְּלִיּוֹת שֶׁזֶה גְּלוֹת עֶרֶב רַב, נִנְצַל עַל יְדֵי עֶסֶק בְּלִמּוּד הַזְהֵר
הַקָּדוֹשׁ, וְזֶה "כָּל הַבֵּן" - מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת בֶּן - שְׁלוּמֵד אֶת סוּדוֹת
הַתּוֹרָה - "הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכּוּהּ" - לְצִלוֹל בֵּינָם חֲכָמַת הַסוּד, "וְכָל הַבֵּת
תַּחֲיוֹן" - אֵלֶּין שְׁעֵד עֲתָה עֶסְקוּ בְּנִגְלָה - גַּם הֵם יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בַּזְהֵר
הַקָּדוֹשׁ].

יט) וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה (לִילִי"ת) אָמַם
שֶׁל עֶרֶב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה בְּנִגְדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עֶרֶב רַב
מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצִדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם

וּבְתַקּוּנֵי זוֹהֵר (תִּיקוּן י"ג דף כ"ז ע"ב), עַל הַפְּסוּק אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ
בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגו' - אֲשֶׁרִי וְתִהְיֶה שֶׁל הָאִישׁ - אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת
רְשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. (תַּהֲלִים פָּרָק א פְּסוּק
א)

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוּא אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה. רֹאשׁ לְכָל הָרִאשִׁים וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
(שִׁיר ז) רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּכֶרֶמֶל. וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְדִלַּת רֹאשֶׁךָ כְּאֶרְגָּמֹן. זֶה
תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וְבוֹ מְשַׁבְּחִים לְבַת בְּזֶה הָאֲשֶׁרִי (וְעַל כֵּן בְּרִאשִׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בֵּת) זֶה
הוּא שְׁכֵתוֹב (בְּרִאשִׁית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוֹנִי בְּנוֹת. [הֵם הַצִּדִּיקִים שֶׁמַּעֲלִים אֶת
הַשְׂכִּינָה הַקָּדוֹשָׁה] מִי זֹכֶה לִכְפֹּנס שְׁמָהּ, אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים. שְׁהִיא
עֲצָה רָעָה מֵצַד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע. (מִי הַרְשָׁעִים. זֶה סְמַא"ל וְנַחֲשׁ) וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד. אֵיזָה דֶּרֶךְ חֲטָאִים. זֶה שְׁנֶאֱמַר בָּהּ (מִשְׁלִי ל) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת
אֲכָלָה וּמַחְתָּה פִּיהָ וּגו'. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה

(ליל"ת) **אָמם שֶׁל עָרֵב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עָרֵב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם, כְּנֵדָה. וְיָמִי שְׁמִת־דִּבְק**

[יג] בספר מטעמי הזוהר, ד"ל:

הַמְצִיפִים וְיִמְאִינִים לְגֵאוּלָּה, הֵם יִזְכּוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמוֹבְטָחוֹת:

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאַמָּר, (יִשְׁעִיָּה מֵא) הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנִּחְרִים בָּךְ וְגו'. וְיָמִין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל. כָּל אֵינֹן טְבָאן, דְּקָאָמַר עַל יְדֵי גְבִיאי קְשׁוּט... (עֲתִיד הַקְּב"ה לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁתִּנָּבֵאוּ גְבִיאי הָאֻמָּת, וְסָבְלוּ עֲלֵיהֶם בְּגִלּוֹת...) אָבֵל אֲזַלִּין לְבִי מִדְּרָשׁוֹת, פֶּתַחֲנִין סִפְרִין, וְחִמְאָן כָּל אֵינֹן טְבָאן, דְּקָא מִחְכָּן, וְחִמְאָן כְּתִיבִין בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶבְטַח לֹון קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עַלֵייהוּ, וּמִתְנַחֲמִין בְּגִלּוֹתֵיהוֹן... (יִשְׂרָאֵל הַחֲזִיקוּ מִמַּעַד כִּאֲשֶׁר רָאוּ בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים אֶת כָּל הַהִבְטָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת שֶׁהִבְטִיחַ הַשֵּׁנִי...) וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנִּחְרִים בָּךְ. מֵאִי כָּל הַנִּחְרִים בָּךְ. דְּאֶתְקַפּוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרָגָו אַעֲלָךְ בְּגִלּוֹתָא דָּא. בְּהֵוֹא זְמַנָּא. יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ מִכָּל טְבִין דִּיחֲמֹון לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל. (וְעַל זֶה הַתִּנְבָּא הִנְבִּיא שָׂרָק מִי שֶׁהֶאֱמִין וְצִיפָה לְקִיָּם הַנְּבוּאָה הוּא יִזְכֶּה לְשִׁמּוֹחַ בְּגֵאוּלָּה, וְהָעָרֵב רַב יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כִּי הִלְכוּ אַחֲרֵי הַהֵבֶל – וְהָרוּצָה לְהִינָצֵל מִקְּלִיפַת הָעָרֵב רַב מוֹכֶרָח לַעֲסוֹק בּוֹזֵהֶר הַקְּדוּשׁ, כְּתִיבַת נַח שֶׁהִצִּילָה מִהֶמְבּוּל. (וּזְהַר הַקְּדוּשׁ פָּרְשֵׁת כִּי תִשָּׂא דָף קפ"ח ע"ב)

הָרוּצָה לְהִינָצֵל מִקְּלִיפַת הָעָרֵב רַב מוֹכֶרָח לַעֲסוֹק בּוֹזֵהֶר הַקְּדוּשׁ, כְּתִיבַת נַח שֶׁהִצִּילָה מִהֶמְבּוּל

וְאֵינֹן עָרֵב רַב רְשִׁיעִיָּא, (וְאוֹתָם הָרְשָׁעִים שֶׁמֵּהָעָרֵב רַב) דִּי תִתְקִיִּים בְּהוּ בְּהֵוֹא זְמַנָּא, (יִתְקִיִּים בָּהֶם לִפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ הַתְּבוּבִי) (דְּנִיָּאל יב) יִתְבָּרְרוּ יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. (שָׂאוּ יִהְיֶה בִירור גְּמור בְּיִשְׂרָאֵל) יִתְלַבְּנוּ: אֵינֹן מְאִירֵי מִשְׁנָה. (אֵלּוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה שִׁיתְבָּרְרוּ עַל יְדֵי לִימּוּד הַתּוֹרָה) וְיִצְרְפוּ: אֵינֹן וְרַעָא קוֹדֶשׁא דְּשָׂאֵר עֲמָא. (וְזֶרַע הַקְּדוּשׁ שֶׁל שָׂאֵר הָעָם יִתְבָּרְרוּ עַל יְדֵי מִצְוֹת וּמִנְעִשִׁים טוֹבִים וְיִצְדְּקוּ) הִדָּא הוּא דְּכִתְיִב, (וְכִרְיָה יג) וְיִצְרְפְּתִים כְּצֶרֶף אֶת הַכֶּסֶף. (דְּהֵינֵינוּ עַל יְדֵי כֶּסֶף שְׁנוֹתֵינִים לְצִדְקָה) וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינֹן עָרֵב רַב. (וְאֵלּוּ הָעָרֵב רַב יִצְאוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל)

(דְּנִיָּאל יב) וְהַמְשִׁכִּילִים יִבְיִנוּ, אֵינֹן מְאִירֵי קְבִלָּה, (וְהַמְשִׁכִּילִים הֵם אֵלּוּ שְׁעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה) דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (דְּנִיָּאל יב) וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֹהֶר הָרְקִיעַ. אֵלִין אֵינֹן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהֶר דָּא, דְּאֶקְרִי סִפְר הַזֹּהֶר, (אֵלּוּ הֵם הַצַּדִּיקִים שְׁעוֹסְקִים בְּאוֹר הַזֶּה הַנִּקְרָא סִפְר הַזֹּהֶר) דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח, (שְׁהוּא כְּתִיבַת נַח שְׁמִצִּיל מִהֶמְבּוּל) דְּמִתְכַּנְּשִׁין בְּהַ שְׁנִיִּים מַעִיר, וְשָׁבַע מִמְּלִכּוּתָא. וְלִזְמַנִּין אַחַד מַעִיר, וְשְׁנִיִּים מִמְּשַׁפְּחָה. (שְׁכֵמוּ שְׁלֹא בּוֹלֵם זָכוּ לְהִיכָנֵס לְתִיבָה לִפְנֵי הַמְּבּוּל, כִּי רַק הַיְּהוּדִים וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְכּוּ לְהִינָצֵל עַל יְדֵי הַזֹּהֶר הַקְּדוּשׁ, כִּי הַזְּמַן קָצָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמִלְאָכִי (פֶּרֶק ג' פְּסוּק א') הִנְנִי שׁוֹלֵחַ מִלְאָכִי וּפְנֵה דִרְךָ לִפְנֵי וּפְתָאוֹם יְבוֹא אֶל הִיכְלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלְאָךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הֵנָּה בָּא אָמַר ה' צִבְּקוֹת) דְּבָהוֹן (בְּאֵלּוּ שְׁיִזְכּוּ לַעֲסוֹק בְּזֹהֶר הַקְּדוּשׁ) יִתְקִיִּים (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְּלֹוֹד הַיְּאוֹרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ. (לְהִיּוֹת בְּכִיחַת בָּנִים, וּמִהֶרָא שְׁנִיִּים לְקַבֵּל פְּנֵי מִשְׁחַת צִדְקִינוּ, כְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ) וְדָא אוֹרָה דְּסִפְרָא דָּא, וְכִלָּא עַל סִבָּה דִּילָךְ. (וְזֶה הָאוֹר שֶׁל סִפְר הַזֹּהֶר הַקְּדוּשׁ יֵאִיר בְּנִשְׁמֻתֵיהֶם, וְכָל זֶה כְּזִכּוֹת הָרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ) (וּזְהַר הַקְּדוּשׁ פָּרְשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ – רַעֲיָא מִהִמְנָא, דָּף קכ"ג ע"ב, וְעֵין יִתְקִינִי וּזְהַר תִּיקוֹן כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמְהָ: וְהֵנָּה מֵה שְׁכַתְּבַת בַּתְּחִלַת דְּכָרִיו וְאֶפִּילוּ כָּל אֵינֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיתָא כָּל חֶסֶד דְּעֻבְדִּי לְגִרְמִיזָהּ וְכו'. עִם הָיִית שֶׁשִּׁשְׁטוּ מִבְּאָר, וּבְפֶרֶט בְּזִמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרֹם לְחַתֹּךְ בְּהַ אֲצֵל קֶצֶת בְּעֵלֵי תוֹרָה אֲשֶׁר עֶסְקָם בַּתּוֹרָה עַל מִנַּת לְקַבֵּל פֶּרֶס וְהַסְפָּקוֹת יִתְרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹתָם מִכָּלל רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי סִנְהֶדְרָאוֹת, לְהִיּוֹת שְׁמָם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאֶרֶץ וְדוֹמִים

במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה ועונה באמנם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון בללות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה בנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשינה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים ויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתתר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתתר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשינה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחויץ, בדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתתר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכנינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. ובכר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה. (היכל הברכה קוממנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציא את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדר בר כהנא כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "אנשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתוך לנטע שמים וליסד ארץ". רבי

יִדְחֹנָן אָמַר: אֵף מִגֵּן עַל כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ שְׁנָאֲמַר: "וּבְצֹל יְדֵי כְּסִיתִיךָ". וְלֹאִי אָמַר אֵף מִקְרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה שְׁנָאֲמַר: "וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה".

וְעֵינִ בְּסִפֵּר "נֶפֶשׁ הַחַיִּים" (שַׁעַר ד' פָּרָק כ"ה), שֶׁרָק עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמָּה זֹכֶה לְקִיּוֹם הָעוֹלָם. וְאֵין לָךְ תּוֹרָה לְשִׁמָּה יוֹתֵר מְלִימוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, (עֵינִי אֹר הַזּוֹהֵר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיין ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החסאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממצאויות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

[יד] בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

הַיּוֹת וְחַו"ל גִּילּוֹ לָנוּ שֶׁהָעָרֵב רַב הֵם הַמַּעֲבָבִים אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ, וְכָל הַצָּרוֹת מִקְּמָתָם, וְהַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ מֵלֹא מִזָּה בְּהִרְבֵּה מְקוֹמוֹת, לְקַטְנוֹ מִרְאָה מְקוֹמוֹת נִרְחָב וּבְהִקְפוֹ נִפְלָא.

310 מִרְאָה מְקוֹמוֹת שֶׁכְּתִבּוּ וְהַזְהִירוּ אוֹתָנִי לַהֲיוֹת נְזָהָרִים מִן הָעָרֵב רַב – בְּנִגְדֵי שׁ"י עוֹלָמוֹת הַמּוֹכְנִים לְצִדִּיקֵי הָאֱמֶת.

רָאָה: זֹהֵר בְּרֵאשִׁית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כה, עב. פו, עב. צו, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלו, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמו, עב. – זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גונוי עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. – תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ד'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צו, קי, קב, קמד, קפו, קצח, רנא, רנב, – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספרים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ", מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמשיין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל ט"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לו עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ'

באותו אשְׁרִי. שֶׁהוּא הַפֶּתֶר וְהֵרָאֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמַר בּוֹ וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְעָלְהוּ לֹא יָבוֹל.

(כ) לְלַמֵּד תִּקּוּנֵי זֶהָר אַרְבָּעִים יוֹם מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלּוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים

בְּהַקְדַּמַּת הַמוֹצֵיא לְאוֹר תִּקּוּנֵי זֶהָר מֵהַגָּר"א, פְּתוּב, וז"ל: יַעֲזֹן בְּסוּף הַקְדָּמַת בַּעַל כֶּסֶּא מֶלֶךְ, וְעוֹד בְּכַמָּה סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהִלְהִיבוּ מֵאֵד לְלַמֵּד הַתִּקּוּנֵי זֶהָר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁמֵּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלּוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְאוּלַי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמָּה שֶׁכָּתֵב בְּתִקּוּן ו' וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּתֵבַת נֹחַ הִיא אִמָּא עֲלָאָה חֲלוֹן דִּילִי הוּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְּבִיָּה אִוֵּר יִתִּירָה אִוֵּר. וְכָתֵב בְּבֵאוֹר הַגָּר"א שֶׁבְּיוֹם הַכַּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתֵּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אִמָּא עֲלָאָה פְּתוּחִים, וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלּוּל, וְרַעֲיָא מִהֵימָנָא אֵיתָא עַל הַתִּקּוּנֵי זֶהָר דְּאִיָּהּ כְּגוֹנָא דְּתֵבַת נֹחַ וְכוּ' כְּפִדּוּעַ.

ויחיי' ד' תכו, דף תלט. שמות דף ו' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קב. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה.

**(כא) אֲשֶׁרִי מִי שֵׁשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר
בָּאָב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים – וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאַמִּירַת
הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בָּאָב.**

הִרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לִלְמַד סֵדֶר תְּקוּנֵי זֶהָר הַקָּדוֹשׁ
מִחֻמְשַׁת עֶשֶׂר בָּאָב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. כִּי מַעֲלַת אַמִּירַת תְּקוּנֵי זֶהָר בְּחֻדָּשׁ
אֵלּוּל מִבְּאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶּא מֶלֶךְ שְׁמַטְהָר הַגּוֹף וְהַנֶּשְׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֶרֶב קֶץ
הַגָּאֲלָה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימָן ל"ו סִימָן ב') אֲשֶׁרִי מִי שֵׁשְׁלִים סֵפֶר
הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ וְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאַמִּירַת הַתְּקוּנִים
מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בָּאָב.

וְכִידוּעַ שְׂרַבְנוּ הַקָּדוֹשׁ רַבְּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זצ"ל צֹוֶה לְכָל אֲנָשִׁי
שֶׁיִּגְמְרוּ כָּל הַזֹּהָר וְתִיקוּנֵי כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְהִיּוֹת וְה' עֶזֶר לָנוּ
שֶׁהוֹצֵאֵנוּ לְאוֹר סֵפְרֵי הַזֹּהָר הַמְּחֻלָּק הַיּוֹמִי מִחֶלֶק ל' 354 יָמֵי הַשָּׁנָה,
וּבְסֵפֶר הַזֹּהָר הַזֶּה כָּל כֶּף קָל לְגֵרוֹס הַזֹּהָר בְּכָל יוֹם לְעֶרֶךְ 12 דְּקוּת, וְכֶף
יִגְמְרוּ הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְכֶף כְּשִׁמְגִיעִים לְאוֹמָן יִבִּיאוּ
מִתְּנָה לְרַבְּנוּ ז"ל, סִיּוֹם כָּל סֵפֶר הַזֹּהָר וְתִיקוּנֵי וְזֹהָר חֲדָשׁ.

עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקָּדוֹשׁ "שִׁיחוֹת הָר"ן" מִרַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב
זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלֵמוֹד הַזֶּהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי
לְמוֹד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקָּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן
שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרֵר מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".

לְמִדָּם אָנוּ מְזֵה, שְׁלֵמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ, הוּא כָּלִי גָדוֹל לְקַבֵּל
דְּרָכֵי תּוֹרָה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מִחְפֵּשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלִמּוּד הַתּוֹרָה
וְהַתְּעוֹרְרוֹת לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרֶט הַצְעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לַחֲנֹךְ אוֹתָם
לְחֶשֶׁקוֹת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת שְׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דֶּרֶךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לַחֲנֹךְ
אוֹתָם לִלְמַד הִרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקְל לְחֶשֶׁקוֹת

התורה לכל מיני למונדים של התורה הקדושה, כי אין לנו שיעור רק התורה הזאת, ויתעורר לבם כאש להבת שלהבת לעבודת השם יתברך.

(כב) "והמשפילים יזהירו זוהר הרקיע" – כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזוהר!

הזוהר המחולק החדש המחולק לימי השנה, בא לאפשר לכל ישראל בארץ ובעולם להיות שותפים בקריאת ספר הזוהר ובסיומו, לתיקון השכינה הקדושה, לתיקון כל ישראל, ולביטול כל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל.

(כג) אלף מאמרים, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר

בספר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר, אפילו ללא הבנה!

בספר אדיר במרום - (לרמח"ל), כתב: "מן התיקונים הגדולים שניתקנו בעולם היה ספר הזוהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל.

(כד) אמירת הזוהר מסגל לנשמה

על ידי ספר הזוהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא). ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזוהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזוהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של הזוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך."

(כה) פעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 פרכים גדולים עם באור קל, שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 פרכים עם באור חדש

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, וכבר יצאו סטים מהיכלא דרשב"י בראשות הגה"צ

המקובל הרב בניהו יששכר שמואל שליט"א בפורמט פיס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 כרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 כרכים גדולים עם ביאור נחמד וקל מאד שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 כרכים עם ביאור חדש עומד להופיע בעזרת ה' בקרוב, על ידי הצדיק המזכה את הרבים לשם שמים הרב פנחס ראובן מבני ברק, ר"ח השומר 74, ושם אפשר גם לקבל את ספרי הזוהר החדשים של 6 כרכים ב 77 ₪ בלבד, הסחורה כמעט אזלה כבר, וגם אפשר לקבל שם תיקוני זוהר דף היומי בפורמט כיס בשני כרכים.

כו) בפשמיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וכמעט יום מטלפנים אלי חרדים מירושלים בני ברק שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לרכוש. וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, ושו"ע], שאמר כמה פעמים שכשמיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. [היו הרבה מחסידים אחרים שהיו מאוד ברוגז עליו, שהוציא אותם מן הכלל, מה איפה אנחנו? – אבל ידוע שהוא היה איש קדוש, ולא פחד לומר האמת – וכאמרם ז"ל (סנהדרין צ"ז ע"א) תנאיא, רבי יוסי אומר, דור, שבן דוד בא בו - בית הועד יהיה (לזנות) [לזונות], והגליל יחרב, והגבולן (ישתומם) [יאשם], ואנשי (גליל) [גבול] יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל". מאי, "ותהי האמת נעדרת"? אמרי דבי רב, מלמד, שנעשית עדרים עדרים והולכת לה. מאי, "וסר מרע, משתולל"? אמרי דבי רבי שילא, כל מי שסר מרע - משתולל על הבריות].

ויש להוסיף על זה שני דברים:

א. למה יש להם אמונה פשוטה? בגלל שאבותיהם ואבות אבותיהם למדו זוהר הקדוש, והם ממשיכים בדרכי אבותיהם לומדים.

ב. בוודאי כשמשיח יבוא את מי הוא יקרב הראשונים, אלו שלמדו זוהר הקדוש, שהם היו אלו שגרמו לביאתו.

כז) קרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה

וב"ה שזכינו להגיע לקרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה, אמנם כל זה רק ההתחלה, והדרך עוד פתוחה לפנינו. לכן חובה גדולה על כל אחד ואחד להפיץ תורת הרשב"י זיע"א, וללמוד ולעשות עוד שיעורים ברבים, ושכל בית המדרש וכל ישיבה שיהיו שיעורים בזוהר הקדוש, ובכל נקל את צער השכינה וצער של עם ישראל ונזכה להגאולה שלימה בב"א.

ונראה שזו כונת הדברים שפצלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לביטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא

מורי ורבותי! באדרא רבא קדישא (זמר חלק ג דף קכ"ח ע"א) כתוב: שהיה מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא: וזה לשון האדרא: תנא רזין דרזין, כד פתח רבי שמעון ברזי דרזין, אזדזע אתרא, [למדנו בבריתא שבספר רזא דרזין, וכאשר פתח רבי שמעון לפרש את הסודות נזדעזע המקום שישבו שם כדמיון הר סיני שנאמר בו ויחרד כל החר מאד] וחברין אתחלחלו. [והחברים התחלחלו ונרעדו כדמיון ישראל במתן תורה שנאמר ויחרד כל העם אשר במחנה]. – כמה גדול זכותו של הרשב"י זי"ע אשר בלמוד תורתו זוכים למעמד הר סיני וקבלת התורה.

כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו

בקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזכה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחדו יתברך כו', עכ"ל.

ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה

ידוע מספרים הקדושים שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, זי"ע.

לא) אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרַת הַסּוּד שֶׁהִיא קִיּוֹם הָעוֹלָם

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיימי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, כמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד:): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון ה' ביד נחננו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: "זכו דדרא דא יקים עלמא עד דייתי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגגיה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" בב"א.

לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול."

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו" שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות

בדיוק אותם הנסים אנו רואים היום, בזמנים אלו אנו רואים שיש הר הגעש^{טו}, שמוציא עשן גדול עד לב השמים, ועוד רעידות אדמה,

[טו] אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספדו, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם ההר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש' יגע בהרים ויעשנו – כמו שמפרש בסיני (שמות יט) והר סיני עשן כולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד ענשו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראיו, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה בראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה ההר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היצירות דבש.

וכך מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעריך בישימוך סלה; ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים ישראלי", ועוד שם למה תרצדון הרים גבגבים ההר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד-ני בם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבגבים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בבח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקידם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבאר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו בן אפסר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הירדן ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבגי צאן, מה לך הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שעלם ישראל די לפחד משמע אלוקי יעקב מה שאין בן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת היםים ושאור מרעין יושין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ושיטפונות, מה השייכות של העשן הזה עם ישראל? מה אכפת לנו מה שיש שם באיזה מדינה רחוקה?

לפני שני חדשים היה כאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאד ורוח חזק, ומחמת כן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

כמה ימים אחרי זה בא אלי יהודי עורף דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אוירונים לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על כן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישירה על ארץ ישראל.

ומה שהיה הוא שהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, כן נזכה לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהא"ר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ובזה אפשר לפרש הפסוק "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה'", בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דור ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. ובמרומו גם בש"ס בכמה מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, חלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רע"א מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקיימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שייקמו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' שיקימו את מצוות ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם ("מראה באצבעו ואומר זו"), היינו בבחינתו כפי שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים זיהירו בזה"ק הרקיע, שזה סובב על כל אלו המקימים שיעורים בזה"ק הקדוש זיהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

לד) בזכות הזוהר נצלנו ממאָה אַלף טילים

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך יותר מאלפים 2000 שיעורים בזוהר הקדוש, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל, הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדר היומי, המדפס בי"ב כרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו, יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו. וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים פולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

לה) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו. בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול, מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום,

שִׁידוּעַ שְׁבִיבִית שְׁמֵשׁ יֵשׁ הָרִים מְלֵאִים עִם פְּצָצוֹת אָטוֹם. וְהִגִּיעַ רַק טִיל אֶחָד כַּמָּה קִילוֹמֶטֶר מִבֵּית שְׁמֵשׁ, וְהִחֲזִיקוּ אֶת זֶה בְּסוֹד, כְּדִי שֶׁלֹּא יוֹדַע לָהֶם הַמָּקוֹם אֵיפֹה הַמָּקוֹם שֶׁהִגִּיעַ וּלְשַׁלּוֹחַ ח"ו יוֹתֵר טִילִים. וְהִפֵּל הָיָה בְּזָכוֹת הַזּוֹהֵר הַיּוֹמִי שֶׁעָבְדוּ עַל זֶה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ.

(לו) אַחַד הָיָה אַבְרָהָם

כל אחד ואחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ועל ידי שיחשוב מה שכתב רבינו הקדוש התורה של אחד היה אברהם^{טז}, וכל אחד יכול להיות

[טז] "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" (יחזקאל ל"ג), שְׁאֲבָרְהֶם עָבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסָּרִים מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנֵעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וּשְׂאֵר הַמּוֹנֵעִים, רַק כָּאִלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזוֹהוּ: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הַרוּצָה לִכְנֹס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אִי אִפְשָׁר לוֹ לִכְנֹס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינָה זוֹ שֶׁיִּחַשֵּׁב שֶׁאֵין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנֵעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנּוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוּצָא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁשׁ מִשְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמַּלְעִיגִים וּמִסִּיתִים וּמוֹנֵעִים מִעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיף שֶׁלֹּא יַחֲוֶשׁ וְיִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיִנַּת: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" כָּאִלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם כַּפ"ל (לִיקוּטֵי מוהר"ן בַּתְּחִילַת חֶלֶק שְׁנִי).

וּמֵעֵינִי זֶה מַה שֶׁמִּסְפָּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, זָכַר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָהּ, מִשָּׁל, שְׁמֹלֶף אֶחָד הַגִּיחַ אוֹצֵר גָּדוֹל בְּמָקוֹם אֶחָד, וְסִבֵּב בְּאַחֲזִיזוֹת עֵינָיִם כַּמָּה וְכַמָּה חוֹמוֹת סָבִיב הָאוֹצֵר וּכְשֶׁבָּאוּ בְּנֵי אָדָם לְאֵלוֹ הַחוֹמוֹת, נִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם חוֹמוֹת מִמֶּשׁ, וְקִשָּׁה לְשִׁבְרָם. וְקִצְתָם חֲזָרוּ תִּכְפֵּי, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׂנִיָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְרָהּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבֵּר הַנִּשְׁאָרִים, עַד שֶׁבָּא הַבֶּן מֶלֶךְ, אָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בְּאַחֲזִיזוֹת עֵינָיִם, וּבִקְצֵת אֵין שׁוֹם חוֹמָה כָּלֵל, וְהִלֵּךְ לְבִטָּח עַד שֶׁעָבַר עַל כָּלָם. וּמִזֶּה יִבִּין הַמִּשְׁכִּיל הַנִּמְשָׁל מֵאֵלָיו עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֲסָתוֹת וּפְתוּיִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹמוֹת, שֵׁשׁ עַל אֹצֵר שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, שֶׁבִּקְצֵת אֵינָם כְּלוּם. וְהַעֲקָר לֵב חֹזֵק וְאִמִּיץ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם מְנִיעָה וּבִפְרֵט הַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן מַחְמַת מָמוֹן אוֹ שְׁמוֹנֵעַ אוֹתוֹ אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְחוֹתָנּוֹ אוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְכו', וְכִיּוּצָא, הֵם כָּלָם בְּטִלִּים וּמִבְטָלִים לְמִי שֶׁלְבּוֹ חֹזֵק וְאִמִּיץ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְגַם אִפְלוּ גְבוּרָה שֶׁל הַגְּבוּרִים, הוּא רַק מִחוּץ וְאִמִּץ הַלֵּב, שֵׁשׁ לוֹ לֵב חֹזֵק בְּיוֹתֵר לְרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה, כְּמוֹכָא בְּסִפְרֵים (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֶלֶק שְׁנִי סִימָן מו.).

כל הרוצה לכנוס בעבודת השם באמת אי אפשר לו לכנוס כי אם על ידי שיחשוב, שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא בהם, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת אחד היה אברהם כאלו הוא יחידי בעולם. (לקוטי

עצות, ערך מניעות אות ט')

העיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים אותו על ידי דבריהם

אברהם אבינו, זאת אומרת שכל אחד יכול לעשות גדולות ונצורות, וצריך רק הרצון [רצון אותיות צינור – שאם יש רצון טוב באמת, אז נפתחים הצינורות ויש סייעתא דשמיא] ועיקר הוא להתפלל במקוה ותפילות וההתבודדות לבורא כל עולמים, ולבקש מהשם שיזכה לעשות פעלים גדולים, אך ורק לאוקמא שכינתא מעפרא, ולמהר את ביאת המשיח צדקינן.

(לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח

וכמו שאנו נזקקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מליון יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זוהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זוהר בסוד האלף לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר להגאולה שלימה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השיעורי זוהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף ותקשרו אלינו.

(לח) נעשה בעל תשובה בחמש דקות

השבת הזה בא לבית המדרש שלנו יהודי בעל תשובה, מירושלים עיה"ק, וסיפר, שהיה לו חבר שעבר על העבירות שבתורה, עד שלקח לו אשה נכרית, זה סיפור גדול, ואספר בקיצור, הוא נסע לארצות הברית, ולא היה לו ניירות וויזא, שלחו אותו חזרה לא"י, וכשבא הביתה, פתח ספר חק

ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת, הכל בטל ומבוטל למי שמתחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט').

לישראל, וקרה מה שכתוב בזוהר הקדוש שמה, שהעבירות שהוא עושה זה איסור כרת וכו', פחד מאוד ותיכף קרה לחבר שלו, ולקח אותו למעיין במוצא, ואחר כך נסעו לכותל, ובכה כמה שעות, ונעשה בעל תשובה גמור.

לט) פַּח הַרְשָׁב"י שְׁבַרְגַּע אַחַד עִם קֶצֶת זֹהַר הַקֶּדוֹשׁ, יְכוּלִים לַחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה

רבותי, הזוהר הקדוש זה כח כה עצום שאי אפשר לנו לתאר, [וכמה מחברה בעלי תשובה עבדו עליו ולא עזר כלום – ולכן אשרי חלקם של מזכי הרבים "הידברות" שהם מהגדולים של מחזירי תשובה בכל העולם, – וכבר חלקו קרוב לשני אלפים סטים של זוהר לבעלי תשובה, שהם יודעים ומבינים את הסוד איך להחזיר בתשובה, ומהם יראו וכן יעשו] כח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זוהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה. והיום בבוקר הביא לי האברך הזה מכתב של 3 דפים, ולא היה לי עוד זמן לראות המכתב.

(מ) מִי לַד' אֵלִי

ענג כפול ושמחה מרובה לחזות ולראות איך שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזוהר העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזוהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י ועושים קבוצ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפירה כי האמת נר לרגלם.

ב"ה שרואים הני רבירבי יקירי מאחינו בנ"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמרא סנהדרין צ"ט)

מא) קנו מאות ואלפים של סטים

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים – לחלוקה חנם – מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעוה"ז – ובפירט לימוד הזהיר הקדוש שמוכפל לאלפים ולרבבות

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכות האלו: בחמשה שקלים לספר – אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש, אשר למה נחשב! – הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. – בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מפח זה. – בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זוהר הקדוש – אשר ערכו שנה לאלף שנה לימוד פשוט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה – מכפל באלף – סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים) – וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תכפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

מב) שעה אחת זהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אלף אברכים שלומדים ביום אחד 10 שעות

יהודי אחד שלומד שעה אחת זוהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אלף אברכים שלומדים ביום אחד 10 שעות, זאת אומרת, אם ניקח כל האברכים בכל ארץ ישראל שלומדים תורה ביום אחד, השכר של יהודי אחד שלומד שעה אחת בשבת קודש שווה יותר.

מג) אחר גלוי הסוד הגדול, לומדים יהודים 6-8 שעות זהר בשבת

ב"ה שבזכות הזה, שגילינו את הסוד הגדול הזה מהבן איש חי זצ"ל, אמר לי יהודי אחד שלומד כל שבת 6-8 שעות זוהר הקדוש.

ישראל קדושים הם, אם מגלים להם כח של זכות התורה, כל ירא שמים שמפחד ומאמין בשכר ועונש, תיכף עושה לו שיעורים רבים בזוהר הקדוש.

מד) ששה ספרים על שכר ועונש

חברתי ב"ה ששה ספרים על שכר ועונש, והדפסתי 5 אלפים וחילקנו את זה בחינם, תתפללו שיהיה לי הזכות להדפיס את זה עוד הפעם לשם שמים לאוקמא שכינתא מעפרא.

עכשו נדבר אל אברכי הכוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות). וכמדומה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוהר הקדוש בשמחה, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הברכות

ויזו תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) – ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתפלין ברוי דאורייתא. (זוהר חלק א' דף כ"ח.) – אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי "מינה, ואשתארת ב' יבשה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא. (תיק"ו תי' ל).

ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש
ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן
הובא בספר "תורתו מגן לנו").

להוי ידוע שכל המסימים את ספר הזוהר הקדוש בבחינת "כנישתא
חדא" (זוהר הקדוש) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שליטי הגבורים (שיר
השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שליטי הגבורים"
והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו
מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות
לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוהר הקדוש
בשמחה, ובודאי יסכימו עמכם, כמו שכבר נודע המציאות בהרבה ישיבות
וכוללים שכך עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם
אתערותא דלתתא (עיין זוהר הקדוש פרשת לך לך דף ע"ז:). וכל המעלות האדירות
שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוהר הקדוש הם גם במי שאינו מבין
כלל את אשר הוא קורא - כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין
ברפואה כדי להתרפא, כן הלומד בזוהר הקדוש הגם שאינו מבין עצם
הלימוד כוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה
בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה ינשע - יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של
שבטים נפש, ושבטים גימטריה סוד - דע"י לימוד התורה - שהיא מדתו של
יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוהר הקדוש - שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של
שבטים נפש, נמצא משבטים אמות העולם - ועוד כידוע יעקוב במלוי אותיות
כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 - שהשנה תש"ע - וממנה -
מכח סגלת לימוד הסוד ינשע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") - זכרו! בידינו
הדבר! - "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש

יאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום
אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

לחשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קדש

(מה) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו
הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה
חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין.

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו:

כתבו המקבילים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אף
פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אף שנים, שנאמר כי
אף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא –
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר).

אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אף ידות, לערך ימי
החול.

ובנוסף לזה, נודע דברי הכסא מלך, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערך למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלה פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל".

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל

[יח] הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה בקציר ובתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "ווי לאינן דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמדת תורת הקבלה.

חייך בעולם הזה ובנודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. - נו יש עוד מה לחשב - צריך רק לקים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח, איך לבך מטהר ומזדכך ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקיוו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" - כי מה נחשב כסף וזהב - כנגד הצער של שכינתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאולה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלוים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סיד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיוחדים רק לו.

וּנְסִיפֵר סֵפֹר נֹרָא מִגְדֵּל הַזְכוּת שֶׁל מִזְכֵּי הָרַבִּים:

(מו) הַמִּזְכָּה אֶת הָרַבִּים הוּא הַיַּחֲסָן הַכִּי הַגָּדוֹל בַּשְּׂמִימִים

בְּסִפֵּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה עה"ת בַּהֲקָדְמָה בְּקִנְטָרִס תַּהֲלָה לְמֹשֶׁה (דף י"א ע"ב) וז"ל: ק: מְבוֹאֵר בְּזוֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב) הֵהוּא זָכָא בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתֵר חִיבָא וְכו', בְּגִין דִּיחֻשְׁב לִיה כְּאֵלוּ הוּא בְּרָא לִיה וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בִּיה יִקְרָא דְקב"ה יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחֲרָא וְכו'. וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן וְכַתּוּב "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" (וַעֲי"ש בַּדף קכ"ט ע"א) כִּמָּה הִפְלִיגוּ שָׁם כִּמָּה גְדוּלִים זְכוּת הַצְדִּיקִים שְׂמַחְזִירִים רְשָׁעִים בְּתַשׁוּבָה.

וְכֵן שְׂמַעְתִּי מֵאֲדָמוֹר"ח ז"ל אֲשֶׁר סִפֵּר לוֹ מִזְכָּל"ה אִיךְ שְׂפָעַם אַחַת נִפְגְּשׁוּ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן רַש"י ז"ל עִם הָרַב הַקְדוֹשׁ ר' אִיצִיקֵל מִדְּרָאֵה־אֲבִיטֶשׁ וְשָׂאֵל רַש"י ז"ל ר' אִיצִיקֵל אֵיזָה זְכוּת וּמִצְוָה יֵשׁ לוֹ לִבְנוֹ הָרַב הַקְדוֹשׁ ר' מִיכָל הַמַּגִּיד מִשְׁרִים מִזְלָאֲטָשׁוּב מַה שְּׂשׁוּמַע שְׂמַרְעִישִׁין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עִם בְּנוֹ הָרַב הַנִּ"ל, וְהַשִּׁיב לוֹ ר' אִיצִיקֵל הַנִּ"ל, אִיךְ שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, וְלֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רַש"י ז"ל, וְאָמַר לוֹ עוֹד, שְׁבִנּוּ הָרַבָּה לְסַגֵּף אֶת עַצְמוֹ בְּתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים, וְגַם בָּהּ לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ הַקְדוֹשָׁה, וְאָמַר לוֹ עוֹד אֲשֶׁר הָרַבָּה בַּגִּמְ"ח וְצִדְקָה, וּפָזַר נֶתֶן לְאַבְיוֹנִים וְכִדּוּמָה, וְעוֹד לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שׁוּב אָמַר לוֹ שְׂרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן וְעָשָׂה הָרַבָּה בְּעָלִי תַשׁוּבָה בְּעוֹלָם וּבְזָה נָחָה וְשִׁקְטָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רַש"י ז"ל, וְנָחָה דַּעְתּוֹ הַקְדוֹשָׁה מַה שְּׂמַרְעִישִׁים אִתּוֹ כָּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה ע"כ.

מִיבֵן כִּי מַעֲשֶׂה כְּזָאת לֹא יוּכַל לְסִפֵּר אֲשֶׁר עֵינֵי בֶּשֶׂר לוֹ וְאֵךְ לְאָדָם אֲשֶׁר עֵינָיו מְשׁוּטְטוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים שׁוּמַע וְרוֹאֶה מַה שֶּׁלֹּא יִשְׁמַע לְזוּלָתוֹ. יוּכַל לְסִפֵּר כְּזָאת.

מִזָּה יְכוּלִים לְהַבִּין אֵיזָה זְכוּת גָּדוֹל הוּא לְאֵלוּ שְׁלוֹמֵדִים זוה"ק, וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מִדְּבָרִים מֵהֶם, שְׁבִזְכוּתָם נְצוּלִים כָּל עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, וּמִקְרָבִין הַגְּאוּלָּה, שְׁנִזְכָּה בְּקִרּוֹב לְרֵאוּתָהּ.

מוז) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צנאה מחיים" וז"ל:
המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו
 יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשפא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה
 בחלום לבצל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם
 והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספרי
 הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

**מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי
 הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.**

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל¹, מזל גימטריה שבועים ושבע, שבזכות מזפי הרבים זכינו
 שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עז
 גימטריה 77 ובזה נותן כח ועלוי לממלא של מעלה²) וכל המכניס את ספר הזוהר
 הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

[יט] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מזהיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה כזאת
 שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון
 קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[כ] ועיי' נפש החיים להגר"ח וואליזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

כִּי אֶפִּילוֹ רַק יְהוּדֵי אֶחָד שִׁילְמַד כָּל שַׁבָּת רַק שָׁעָה אַחַת זוֹהַר הַקְדוּשָׁה,
אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר הַזְכִּיּוֹת שֶׁהוּא יִקְבֹּל, אֵין עוֹד מַחֲשֵׁב בְּעוֹלָם שֶׁיִּכּוֹל לְסַפֵּר כָּל
הַשָּׂכָר שֶׁלוֹ, וְכַמָּה "חֻמּוֹת מִגֵּן" הוּא בּוֹנֶה לְכָלל יִשְׂרָאֵל וּמַצִּיל וּמַצִּיחַ
לְכָל הָעוֹלָם.

כְּתוּב בְּזוֹהַר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים [דף פ"ו ע"ב]: הַעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
כְּאֶשֶׁר נִשְׁמַתִּים עוֹלָה לְמַעַלָּה לְאַחַר מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, הִיא מִתְעַטֶּפֶת בְּאוֹר
שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַחוֹת הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים לֹא יְכוּלִים לִגְשֹׁת וּלְהִתְאַחֵז
בְּאוֹתָם הַנִּשְׁמוֹת, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁהַקֶּב"ה חוֹקֵק אֶת אוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה עוֹד
בְּחַיִּים חַיּוּתָהּ בְּלְבוּשׁ שֶׁל הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, וְגַם מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהּ, וְלֹא עוֹד,
אֵלָּא שִׁיּוּרֶשֶׁת ב' עוֹלָמוֹת עוֹה"ז וְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שֶׁלֹּא לומֵד סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
כְּאֶשֶׁר יַעֲלֶה לְעוֹה"ב, אֶפִּילוֹ יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים וְלִמַּד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְכו',
וְלֹא לִמַּד תּוֹרַת הַסּוּד, דּוֹחִים אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, וְאִם הוּא לִמַּד אֶפִּילוֹ
שֶׁלֹּא הִבִּין, מְלַמְּדִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים אֶת תּוֹרַת הַסּוּד, וְיִכָּל לִישֵׁב
בִּישִׁבוֹת גְּבוּהוֹת וְלַעֲסֹק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה.

מִי לֹא מִפְּחַד מִפְּצַצַת אָטוֹם שֶׁל אֵירוֹן?

**כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמָּצֵב שֶׁבּוֹ אֲנוּ נִמְצָאִים! – וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד
יוֹם כ"א!!!**

מִשֶּׁה רַבֵּינוּ, אֵלֵיָּהוּ הַנִּבְיָא, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים
לָנוּ, שֶׁרַק בְּסַפֵּר הַזּוֹהַר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרַק אֵלּוֹ שִׁילְמַדּוֹ זוֹהַר
הַקְּדוּשָׁה יִנְצִלוּ בְּתַבַּת נֹחַ שֶׁהוּא הַזּוֹהַר הַקְּדוּשָׁה.

(מח) בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כָּלְנוּ בִּיחָד

**בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כָּלְנוּ בִּיחָד וְנִתְחִיל לְלַמּוֹד כָּל יוֹם דֵּף הַיּוֹמִי שֶׁל
תִּיקוּנֵי זוֹהַר, שֶׁזֶה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דְקוֹת בְּיוֹם, וְזֶה אֶפְשָׁר גַּם לְלַמּוֹד**

[כא] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

וְלִשְׁמַע ב"קוֹל הַזּוֹהַר" בְּטַלְפוֹן, וּבִשְׁבֶּת קוֹדֵשׁ נִלְמַד שְׁעָה אַחַת לְמַעַן תִּקְוִי הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה^כ, וּבַעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתְבַּטְּלוּ מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְנִזְכֶּה לְגֵאוּלָּה בְּרַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י, בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי, בְּסִפְרָא הִיא נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

הַקְדָּשׁוֹ מִזְמַנְכֶם הִזְקַר בְּכָל יוֹם לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּשִׁבִּיל יְשׁוּעַת הָעָם, וְלַהֲצֵלֶת הַדּוֹר כּוֹלּוֹ – בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב, בְּיָדֵינוּ הַדֶּבֶר, בּוֹאוּ נִתְגַּיֵּס כּוֹלָנוּ, הַגְּדוֹלִים עִם הַקְּטָנִים, גְּאוּנִים עִם פְּשׁוּטִים, צְדִיקִים וּבִינּוֹנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים, מְגִידֵי שִׁיעוּרִים עִם בַּחוּרִים, מְלַמְּדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, **הַתְּחִילוּ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת לִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, וְנַפְעַל בְּדֶרֶךְ זֶה לְקָרֵב וּלְהִבִּיא אֶת מָשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ בְּרַחֲמִים.**

(מט) בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב

וְאַפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַפְּשׁוּט בְּכָל רֶגַע תּוּכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י^כ בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב^כ - וּלְזִכּוֹת לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבוֹדָאֵי הַרְשֵׁב"י זי"ע

[כב] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [וכבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.]

[כג] אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב – צו ע"א): "...אזל ר' אלעזר אמר לשמעיתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעודה^ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה – שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר

אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון – דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוח: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוח, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוח שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגויה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הגהה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

[וכן] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים.... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיצן, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

ואנ לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהרח"א פלאגני זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^כ, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) **אל תיראי תולעת יעקב** מתי ישראל אני עזרתך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיכיות תדוש הרים ותדק וגבעות כפץ תשים: ובתרגום יונתן ביאר: לא תדחלון שבטא דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעדכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל:

וברד"ק ביאר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות פתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מפה את הארזים אלא בפה, והיא רפה ומפה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים בארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב

אין כחם של ישראל אלא בפיהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המפה הראשונה!

לומדי הזהר הקדוש נותנים את המפה הראשונה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מפה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שקבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המפה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

[בהו] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"!

"נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש
 "ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב)

אנחנו יכולים מידי יום ביומו לסים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו
 מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחדד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בהזר הקדוש (פרשת נשא דף
 קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר ופקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור
 הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
 ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אלי!

מסלול א: אם יש בינכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן
 קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד
 על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לזקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר
 הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בינכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן
 קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על
 פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לזקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר
 הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 18-20 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישינים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי:

תיבת נח – שהוא "הזוהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

(ג) "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!"

הַתַּבְטָּא פֻּעַם צָדִיק וְאָמַר: בָּבוֹא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, עִם יִשְׂרָאֵל נִקְבְּצוּ וּבָאוּ לָךְ, וּפְלִיטַת הָעָם שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים, בָּעֵת הַזֹּאת יִתְבּוֹנֶן מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ בְּעֵינָיו הַטְּהוֹרוֹת, יִבְחֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַעֲשָׁיו, לִפְתּוֹעַ יָרִים יָדוֹ וַיֵּרָאֶה בְּאַצְבָּעוֹ, כּוֹלֵם יָרִימוּ עֵינֵיהֶם בְּפִלְיָאָה וַיִּבִּיטוּ בְּמַחֲזָה, אֲזִי שְׁמִיעַ מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ אֶת קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר, בְּהַפְנוֹתוֹ אֶצְבַּע עַל יְהוּדֵי מְסוּיִים: "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!". כֵּן יֵרָאֶה עַל כָּל יְהוּדֵי וַיְהוּדֵי שֶׁפָּעַל לְמַעַן בִּיאֲתוּ.

(נא) הַמָּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ יַעֲדֵד עָלֵינוּ – "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי"

הַלּוּאִי שֶׁנִּזְכָּה לַהֲיוֹת מִן הַזֹּכִים הַמְּאַשְּׁרִים, שֶׁהַמָּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ יַעֲדֵד עָלֵינוּ – "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי".

עַל כֵּן, יְהוּדִים וְקָרִים, תִּנּוּ לִימוּד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הִקְרִיבוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרָם לַפְּדוּת נַפְשָׁנוּ, וְלִלָּךְ כּוֹלָנוּ כְּאַחַד יָחַד לִקְבֹּל אֶת אור פְּנֵי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ בִּב"א.

לְנִדְיָבֵי עִם מַחֲזִיקֵי מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר!

"בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרָכּוֹ ה'" – נַעַם ה' עֲלֵיכֶם.

כָּל סוֹחֵר וְכָל עֹשִׂיר יוֹדֵעַ שֶׁכָּדֵי לַהֲיוֹת שְׂתַף לַעֲסָק, עָלָיו לִבְדּוֹק אֶת כְּדָאִיתוֹ שֶׁל הַעֲסָק, הָאֵם הַעֲסָק יִנִּיב תַּשׁוּאוֹת כְּדָאִיתוֹ? הָאֵם יָרוּיחַ מִהֶעֱנִין? הָאֵם יֵצֵא בִּיתְרָה? כְּדֵי שְׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יִפְסִיד בַּעֲסָק וְלֹא יִפּוֹל בַּפֶּח.

אוֹמֵר הַחֶפֶץ חַיִּים: כָּשֶׁם שֶׁהָאָדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת כֵּן עָלָיו לִנְהַג בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעָלָיו לִבְדּוֹק הֵיטֵב הֵיכָן מִשְׁקִיעַ אֶת מְנִיּוֹתָיו, שֶׁלֹּא יִנִּיחַ כֶּסֶף עַל קֶרֶן הַצָּבִי, אֲמָנָם הֵנָּה מַחֲזִיק מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה, וְזִכְיוֹת הַלּוּמְדִים נִזְקָפִים לְחִשְׁבוֹנָה, אֲבָל הֵנָּה יָכוֹל לְהַרְוִיחַ הֶרְבֵּה יוֹתֵר, הֵנָּה יָכוֹל לְהַכְפִּיל בְּאַלְפֵי

אַלפִּים אֶת זְכוּתֶיהָ, הֵנָּה יְכוּל בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן וּבְאוֹתוֹ הַפֶּסֶף לַצֶּבֶר עוֹד יוֹתֵר זְכוּת.

וּבִמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים? - יוֹדֵעַ גָּדֵל הַחַיִּיב וְגָדֵל הַשָּׂכָר לְמִי שְׁלוּמִד הַקִּבְלָה, כִּי לְמוֹד הַזֶּהֱר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שָׂכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמָר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מֶה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפָּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה (לְשׁוֹן הַפֶּסָא מֶלֶךְ, תַּקּוּנֵי זֶהֱר מ"ג). **וְלִמִּי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ וַיִּמְבִּין בְּקִבְלָה, עוֹלָה לְמוֹד הַזֶּהֱר הַקְדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, לַעֲרֹךְ לְמוֹד הַקִּבְלָה** (כִּי הַחַיִּים סִימָן קנ"ה). פְּרוּשׁוֹ שֶׁל דְּבָר, שֶׁהַלּוּמִד זֶהֱר וְאֶפְלוּ שַׁעֲה אַחַת, בְּאַמִּירְתּוֹ בְּלִבָּד זֹכֶה כְּאֵלוֹ לְמַד שָׁנָה תְּמִימָה בְּתוֹרַת הַנִּגְלָה, וְכֹאשֶׁר לוֹמֵד בְּשִׁמְחָה הַכִּפִּיל זְכוּתוֹ כְּפּוֹל אֶלָּף, כְּדַבְּרֵי הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים: שֶׁהַלּוּמִד מִתּוֹךְ שִׁמְחָה שׁוֹה כְּאֶלֶף פַּעַם מִמִּי שֶׁאֵינוֹ לוֹמֵד מִתּוֹךְ שִׁמְחָה. (אוֹרְחוֹת צְדִיקִים שַׁעֲר הַשִּׁמְחָה). וְאָמַר רַבֵּנוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע"א: דֵּהַלּוּמִד שַׁעֲה בְּשִׁבְתָּ קוּדֵשׁ, שׁוֹה אֶלָּף פַּעֲמִים לְמוֹד בִּימּוֹת הַחוּל. (בֶּן אִישׁ חֵי פֶרֶשֶׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה)

"עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמוֹשְׁלִים בָּאוּ חֲשִׁבוֹן" - אֵלּוּ הַמוֹשְׁלִים בִּיְצָרָם, בָּאוּ וַיִּנְחָשׁב חֲשִׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם (ב"ב עח:): **כִּיצַד שַׁעֲה אַחַת שֶׁל לְמוֹד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ בְּשִׁבְתָּ קוּדֵשׁ, עוֹלָה לַעֲרֹךְ מַלְיוֹן שָׁנָה לְמוֹד פָּשֻׁט בִּימֵי הַחוּל.** - כִּיעַת בָּאוּ חֲשִׁבוֹן: דְּלִמּוּד שַׁעֲה אַחַת זֶהֱר הַקְדוֹשׁ שׁוֹה לַעֲרֹךְ שָׁנָה לְמוֹד פָּשֻׁט, וּבְשִׁבְתָּ מְכַפֵּל בְּאֶלֶף, וּבְשִׁמְחָה שׁוֹב מְכַפֵּל בְּאֶלֶף, **סֵף הַכֹּל, עוֹלָה לְמוֹדוֹ לַעֲרֹךְ מַלְיוֹן שָׁנָה.**

הֲאִם יֵשׁ לָהּ מְנִיּוֹת יוֹתֵר כְּדֹאִיוֹת לְהַשְׁקָעָה בְּטוֹחָה, שְׁמוּרָה לְנֶצַח נֶצְחִים? הֲאִם מַצֵּאתָ עֶסֶק מְצֻלָּח יוֹתֵר? הֲאִם קִיַּמְתָּ שְׁתַּפּוֹת בְּרוּכָה יוֹתֵר? וּדְאִי הֵנָּה רוּצָה לְדַעַת כִּיצַד תּוּכַל לְזַכּוֹת בָּכָךְ?

(נב) כָּל יְשִׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסֵד תּוֹרָנִי שֶׁהֵנֶכֶם תּוֹמְכִים בּוֹ, בִּקְשׁוּ שְׁיִלְמְדוּ לְפָחוֹת שַׁעֲה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהֱר

כָּל בַּחוּר אוֹ אַבְרָךְ, יְכוּל לְלַמֵּד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ בֵּין הַסְּדָרִים, וּבִפְרָט בְּשִׁבְתָּ קוּדֵשׁ שֶׁמַּעֲלָתוֹ גְּדוּלָּה - וְאֶפְשֶׁר לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֶר הַזֶּהֱר הַיּוֹמִי הַמְּחַלֵּק לְ-

354 ימים בשנה. - ולדגמא: בשיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום - וכך יוכלו לסים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מלינוי זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא ככד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

בס"ד

בעזה"י
עלון ד"ת

תפארת מלכה

ע"ש מלכה מרום בת ציפורה ז"ל
ולע"נ מאיר מרום בן חנה ז"ל

יוצא לאור ע"י ביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת-ים

עש"ק פרשת ראה כ"ז באב תש"ע (6 באוגוסט 2010 למניינם) גליון 90

המאמין שורד בעולם הזה / מורינו הרב רזאל אלול שליט"א

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" מפורסם מה שכתוב בשם הבעל שם טוב הקדוש על פי הרמ"א (נסיון א' באור חיים סעיף א') וזה לשונו: שויתי ה' לגנדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלוקים כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, וכן לא דיברו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כמו דיברו במושב המלך כל שכן כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כמו שנאמר "אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' " ואז מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובושתו ממנו תמיד ולא יתבייש מפני בני האדם המלעגים עליו בעבודת השם יתברך גם בהצנע לכת ובשוכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב ומיד שיתעורר משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה עכ"ל וזה רמזו בפרשה ראה "אנכי" תמיד תראה "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" כלומר "שויתי ה' לגנדי תמיד" ואז תדע שכל ההצטרפות שאדם צריך בעולם הזה אם זה בריאות פרנסה, בנים, דירה או אוכל וכו' הכל מה' יתברך בלבד והוא המחליט מה יהיה איתך? וכמה תקבל פרנסה? ומתי תתחתן? ומתי תזכה לבנים צדיקים? ומתי יהיה לך דירה? ומה שחסר לך עכשיו אחד מהדברים הנ"ל כל עכבה לטובה "והאלקים חשבה לטובה" וזה כפרת עוונות ועולם תיקונים שאתה צריך לעבור רק תקבל הכל באהבה ולא כמו שיש חושבים דברי כפירה כמו שמואב בביאור הלכה בשם החינוך והוא שלא נאמין בשום אלקים וזלזלו שנאמר "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" ואפילו מודה שהקב"ה שולט על הכל רק שידמה בדעתו שמסר הנהגת העולם למלאך או לכוכב הרי זה מודה בעבודה זרה ועובר על "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" אלא יאמין שהקב"ה בעצמו ובכבודו משגיח בכל העולמות ואין לשום נברא כח לעשות בלתי רצונו ולכן נקרא הקב"ה אלקי האלקים עכ"ל החינוך במצווה זו וזה בעצם רמזו בתורה "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" לא אף אחד אחר רק ה' שולט עליך ואם יש לך צרות תתעורר תחזור בתשובה תתייעץ עם דעת תורה וגם תזוהר לא לעשות חטאים בחזרי חזרים כי ה' יתברך נמצא לפניך עשרים וארבע שעות ברציפות כל החיים ואי אפשר להסתתר ממנו כלל וכלל. וכדי להתחזק בעבודת ה' צריך לדעת שאין לנו רק היום ולא כמו עצת יצר הרע שמכניס באדם לא צריך ללמוד היום כי יש מחר וזה עצת עמלק כמו שרמזו "מחר צא הלחם בעמלק" כלומר אם אדם לא רוצה להתחיל ללמוד תורה היום ולא רוצה לשמור על הקדושה היום ולא רוצה להתפלל במנוח היום זה עצת יצר הרע שכל יום אומר לך מחר תתחיל לבא לשמור מחר תתחיל לשמור על העניינים מחר תתפלל במנוח ובינתיים עוברים שנים ועשרות שנים ואתה מודקן והשיער הלבן מתפשט לך על הפנים ואין אתה זוכר יום המיתה והתכלית בגלל "מחר" ולכן מחר אותיות חמור כלומר אתה מגביר את החומר על הנשמה, וזה נאמר בפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום" תדע שיש לך רק היום ותתחנך עוד שורה גמרא, תהלים, זוהר, מצוות וחסדים ואז תזכה לברכות הכתובות בתורה.

השבוע!!! צדיק בא לעיר כ"ח מנחם אדמו"ר מהאלמין שליט"א
צאצא לרבי אורי מסטרליסק המכונה "חסיד"
יום חמישי ב' אלול 12.8 בסעה 21.00 בביהכ"נ "אור החמה"

חולדת נרות 7.14 יציאת שבת 8.12 רבנו תם 8.46

אופק תל אביב לפי לוח "ססא רחמים"

עֲזָרִי מִעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׂמִים וְאָרֶץ

סֵפֶר

מֵאוֹרוֹת הַזֶּהָר

וְבוֹ י"ב סִפְרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "מֵאוֹרוֹת הַזֶּהָר"
- ב. סֵפֶר "הַתְּגִלּוֹת הַזֶּהָר"
- ג. סֵפֶר "אַגְרוֹת הַזֶּהָר"
- ד. סֵפֶר "הַרְמִיחַ" לְוַהֲזֶהָר"
- ה. סֵפֶר "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ"
- ו. סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר"
- ז. סֵפֶר "הַצַּדִּיקִים וְהַזֶּהָר"
- ח. סֵפֶר "חֲשִׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר"
- ט. סֵפֶר "קִבְלָתִי וְנוֹשְׁעָתִי"
- י. סֵפֶר "אֱלֹה מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ"
- יא. סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֶּהָר"
- יב. סֵפֶר "מִצְדִּיקֵי הָרַבִּים"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׂמֶשׁ תּוֹבֵב"א

ל"ג בְּעוֹמֶר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

עֲזָרִי מִעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׂמִים וְאַרְץ

סֵפֶר

אורות הזהר

ובו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "תשובת הרשב"י"
- ב. ספר "נפלאות הזהר"
- ג. ספר "תהלות הזהר"
- ד. ספר "גאולת הרשב"י"
- ה. ספר "במחיצת הרשב"י"
- ו. ספר "מפעלות הזהר"
- ז. ספר "אור הרשב"י"
- ח. ספר "הזהר והערב רב"
- ט. ספר "זכותא דרשב"י"
- י. ספר "גימטריאות הזהר"
- יא. ספר "שער התקונים"
- יב. ספר "שירה וזמרה - בר יוחאי"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעייה"ק בית שמש תובב"א

אלול שנת תש"ע לפ"ק